

ÎNFIEREA FIILOR LUI DUMNEZEU - Partea a patra

Suntem foarte fericiți pentru că în seara aceasta suntem din nou înapoi în biserică. Este cam cald, așa că ne vom grăbi să intrăm cât putem de repede în Mesaj. Mai întâi, avem de făcut câteva anunțuri, o cerere speciala de rugăciune. Am în spate scrisorile care au fost trimise și pentru sora care simte că are o tumoare pe creier. Mai este una din Louisville, alta de la un frate predicator al cărui tată are un atac de inimă, și sunt o mulțime de oameni bolnavi în toată lumea. Mulți ne cheamă să ne rugăm și, desigur, noi o facem din toată inima, ca să ne ajute Dumnezeu. Cam nouăzeci și cinci la sută din slujba mea este să mă rog pentru bolnavi, și de obicei o fac în urma unei vedenii mici. Eu mă rog pentru bolnavi, iar aceasta merge drept cu ea.

Oh, dar trebuie să aducem biserica în poziția ei, să fie pusă în ordine ca să putem merge să lucrăm. Trebuie să fim puși în ordine, să aducem fiecare lucru împreună. Ceva mi-a atins inima cu câteva minute în urmă când, un veteran bătrân, unul care a avut brațele și picioarele împușcate, mă refer la Roy Roberson, unul din oamenii noștri de încredere de aici din biserică și un bun creștin, a pășit în față și mi-a zis: „Frate Branham, să nu uiți de președinte. Mi-a fost milă de el când a coborât din avion cu lacrimile pe obraji și gura i s-a sucit într-o parte.” El a văzut aceasta la televizor. Știți că el a fost în acea luptă cu fratele Roy Roberson și cu ceilalți. Nu contează că aveți păreri diferite față de el în politică, el este președintele nostru. Da, domnule. Eu nu sunt nici democrat, nici republican, ci sunt creștin, dar vă spun sincer că am avut o mare admirație pentru președintele Dwight Eisenhower. După părerea mea, el a fost într-adevăr un om mare, iar dacă va candida din nou, eu l-aș vota pe el. Acesta este adevărul. Nu contează dacă ar fi de o sută de ani, eu l-aș vota pentru că îmi place de el. Să-l amintim în rugăciunile noastre din seara aceasta.

J.T., desigur, eu apreciez adunarea frumoasă pe care ați avut-o în săptămâna aceasta tu și fratele Willard. Dacă aș fi intrat din exterior, toți ziceați: „Bine, frate

Branham acum..." voi știți, așa și așa. Dar este mai bine să stau deoparte și să vă ascult, nu vedeți? (Fratele Branham râde). Foarte frumos. Am câteva oferte pentru câteva biserici, dacă le vreți, dacă sunteți gata să mergeți să le păstoriți și sunteți pregătiți. Eu cred că sunteți și că aveți totul pus în ordine. Eu am una în Oregon, unele în Washington, California și Arizona, în diferite locuri. Astfel, dacă vreți să luați vreo biserică sau ceva, păi, chiar aici este un loc bun în care să începeți. Există suflete care plâng peste tot, în rezervațiile indienilor și oriunde vreți să mergeți. Doar să ne spuneți, pentru că eu cred că voi sunteți ancorați acum, băieți. Așa este corect și mie îmi place să-i văd făcând așa.

Sus pe stradă, este fratele Ruddel și peste câteva zile mergem să avem o adunare la el. Fratele Ruddel va avea o trezire. Îmi amintesc că eu îl împingeam pe tipul acesta mic peste tot, încercând să-l facă să predice, dar era foarte sfios și-mi spunea: „Nu pot vorbi.” Ar trebui să-l ascultați. Amin. Vedeți? Voi nu știți ce puteți face dacă-L lăsați pe Duhul Sfânt să vă ia. Așa este corect. Apoi, este fratele Graham Snelling din Utica și Fratele Junior Jackson acolo jos. Noi le considerăm pe toate bisericuțe surori cu noi. Noi suntem împreună, nu suntem în dezacord în ce privește învățătura, nădejdea sau ținta noastră, ci suntem una. Noi stăm împreună în orice situație. Suntem o singură biserică și ne-ar place, desigur, să-i avem și pe cei care sunt împrăștiați peste tot, în Africa, în India și peste tot prin țară.

Acum când îmbătrânesc, îi văd pe acești tineri venind înaintea, pe fratele J.T. Parnell, pe fratele Willard și pe ceilalți, iar dacă mai există un mâine, ei vor fi oamenii de mâine. Dorința mea este ca acest Mesaj să nu moară niciodată, și nu poate muri. El trebuie să trăiască mai departe și cred că noi nu avem prea mult timp să-L aducem.

Soră, văd că bebelușul despre care ei au spus că va muri, a fost toată ziua în biserică. Este foarte frumos. Îi mulțumim Domnului pentru aceasta, pentru că Domnul este plin de îndurare și milă. Doar continuați să credeți, pentru că vi s-a spus chiar aici și voi vedeți că ea este în ordine.

Vă bucurați de învățătură? („Amin”). Oh, eu cred că aceasta ne face bine! Ea ne dă

puțină odihnă de la rugăciunea pentru bolnavi, de la viziuni și de la vindecarea divină.

Deseară, după serviciu, ne vom ruga din nou pentru bolnavi. Noi vrem s-o facem întotdeauna și să botezăm pe oricine, oricând. Vă amintiți de vremea când mergeam la linia electrică? De multe ori mergeam și treizeci de mile prin sălbăticie pentru că aveam de patrat două sute optzeci de mile de linie. Oh, eram foarte obosit, dar mergeam prin pustietățile acelea și tăiam măracini verzi.

Odată am întâlnit un fermier bătrân care stătea sub un pom, și am vorbit cu el despre botezul în Numele Domnului Isus și el mi-a zis: „Ei bine, eu am vrut întotdeauna să fiu botezat.”

„Nu ești prea departe de pârâu”, i-am zis eu. Eu am dus mulți acolo jos și i-am botezat în Numele Domnului Isus. De multe ori, îl botezam pe unul cu hainele mele vechi de lucru, apoi mergeam la alt stâlp.

Astfel, odată, în timp ce lucram pe un stâlp, i-am vorbit colegului meu despre Domnul și el mi-a zis:

„Billy, într-una din aceste zile, voi veni și mă voi boteza în biserica ta”, dar eu i-am răspuns:

„De ce trebuie să mai aștepti până atunci dacă suntem chiar lângă râu și este destulă apă?” Prinde-i chiar acolo! Așa este corect. Acela-i timpul.

Famenul i-a spus lui Filip: „*Uite apa, ce mă împiedică să fiu botezat?*” (Fapte 8.36).

„*Nimic. Dacă crezi din toată inima, se poate. Acum este timpul potrivit.*” Nu-i ceda

Satanei ca să bată o pană la mijloc! Nu amâna pentru mâine ceea ce poți face astăzi, pentru că s-ar putea ca pentru tine să nu mai existe un mâine.

Îmi amintesc odată că am făcut-o, și atunci am învățat o lecție. Am amânat ceva ce ar fi trebuit să fac într-o zi, iar ziua următoare era prea târziu.

Nu vreau să vorbesc prea mult, dar aceste lucruri mă cuprind atât de mult încât uit de timp. Mă simt așa de bine încât uit de mine!

Acum, haideți să ne plecăm capetele înaintea de a ne apropia de Cuvânt.

Tatăl nostru ceresc, Tu ești Dumnezeu cel viu care trăiește în veac. Soarele care tocmai a apus este același soare pe care l-au văzut apunând și Daniel, Ieremia și ceilalți bărbați. Este același soare pe care l-au văzut apunând și Adam și Isus, pentru că și ei au trăit și au umblat prin lumea aceasta, iar Tu rămâi încă Același Dumnezeu.

În seara aceasta sunt o mulțime de cauze înaintea Ta.

Aici este un bărbat care are o tumoră pe creier și o soră care se teme de același lucru, iar Tu, Doamne, ești singura lor nădejde. Tumoarea i-a slăbit foarte mult, iar medicii nu mai pot face nimic ca să-i ajute. În seara aceasta însă, luăm prăștiuțele noastre și mergem după mielul Tău, ca să-l aducem înapoi în turma Tatălui; ne îndreptăm rugăciunile în Numele Domnului Isus, ca să omorâm leul, tumoarea, dăunătoare, și să-i aducem în turmă.

O, Dumnezeule, în seara aceasta ne gândim și la președintele nostru drag, fratele David Eisenhower, care a condus țara și a încercat să ne țină afără din război, promițând că dacă va fi posibil, războiul din Coreea se va termina în curând. Da, el le-a promis mamelor că le va aduce copiii acasă, dar a adăugat: „Eu nu pot face

aceasta, ci numai singur Dumnezeu o poate face!” Oh, și Tu ai fost cu el, Doamne, așa că acum totul este stabilit. Dumnezeule, Te rog să-l ajuți. Binecuvântează acest suflet măreț, Doamne, și Te rog să-l alegi Tu pe următorul președinte. Știu că se va face voia Ta hotărâtă mai dinainte, Doamne, dar Acela de care suntem interesați în seara aceasta, afară de problemele noastre naționale, este Domnul Isus. El este Cel Atotputernic și minunat, care va veni să ridice o Împărăție veșnică. Atunci când va suna trâmbița, oamenii își vor aduna armele și nu va mai fi nici un război; vor sădi vii și le vor mânca rodul, vor zidi case și le vor locui și de atunci încolo nu va mai fi nici o suferință.

Binecuvântează-ne, în timp ce ne apropiem de Cuvânt, Tată, pentru că Tu știi de ce am ales versetul acesta pentru studiu. Simt că aceasta este voia Ta dumnezeiască, porunca Ta, ca să-i conduc pe oameni la poziția, la locul lor în Hristos, ca să fie gata pentru ceasul bătăliei.

Fratele nostru s-a rugat odată și a zis: „Doamne, Tu ne-ai învățat”, de aceea Te rugăm să ne arăți locul, ca să-l putem ocupa, și astfel să fim în lucrarea Tatălui. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

Astăzi am avut o după-amiază plăcută deoarece am discutat cu fiica unui doctor renumit din Louisville. Tatăl ei a fost medic și ea a auzit despre lucrările pe care le face Domnul așa că s-a hotărât să ne viziteze și a rămas toată după-amiaza la noi. Este o ființă minunată, puțin severă, de neclintit, o prezbiteriană adevărată, dar când a plecat, lacrimile îi curgeau pe obraji. O, Doamne, călăuzește-o peste tot: la serviciu, cu medicii, printre surorile medicale, pretutindeni.

Cred că în spitalul „Norton Infermery” nu este nici o soră medicală căreia să nu-i fi spus despre primirea Duhului Sfânt, și pe care să n-o fi întrebat dacă este botezată în Numele Domului Isus. La fel am făcut cu fiecare doctor, pentru că am discutat cu toți.

Frate, spune-le tuturor despre El, pentru că nu mai avem mult timp. Uneori ni se

pare că este foarte greu aici, dar așteaptă să treci de ultima suflare și atunci vei regreta că nu ai făcut aceasta. Da, domnule. Nu așteptați până atunci, ci începeți chiar acum! Acesta este ceasul potrivit. Oamenii nu sunt de acord cu aceasta, ci răbufnesc și se ceartă unii cu alții pentru că nu gândesc așa, ci cred că sunt în ordine. Dacă cineva începe să se certe cu voi, amintiți-vă că nu gândește la fel. Poate a învățat ceva și se prinde de aceea. Dar voi trebuie să-i vedeți poziția și să nu vă certați cu ei. Să nu vă certați cu nimeni, ci iubiți-i pur și simplu și rugați-vă pentru ei.

Cred că am ajuns la versetul 19, din tema noastră, ceea ce înseamnă că încă suntem departe de capitolul 3. Este adevărat, fraților? Oh, pentru mine aceasta este mierea din stâncă! Acum aș vrea să privim puțin înapoi. Frate Neville, să mă faci atent dacă uit de timp, pentru că vreau să ne rugăm și pentru bolnavi. Aș dori ca în serviciul din seara aceasta să cuprindem totul. Vreau să fac o chemare la altar, să termin tema începută, iar după aceea să citim restul.

Scopul acestor adunări este să arate care este poziția fiecăruia în Hristos, ca să vadă dacă nu cumva s-a împiedecat de ceva, pentru că Dumnezeu a făcut El Însuși ceva pentru voi. Nu pentru că ați fi fost atât de buni, iar într-o seară ați mers într-o adunare unde un frate sărac v-a condus la altar. Nu este aceasta, ci Dumnezeu v-a rânduit mai înainte de întemeierea lumii pentru Viața veșnică; v-a rânduit să ajungeți în ziua aceea Acolo. Nu-i de mirare că cei douăzeci și patru de bătrâni și-au aruncat cununile la picioarele Lui, apoi au căzut cu fețele la pământ înaintea Lui. Ei nu vor avea nimic de spus, nici un predicator, nici un bătrân, nimeni! Toată slava l se cuvine Mielului, iar în ziua aceea, Dumnezeu va cuprinde totul în El. O, dacă am ști și am recunoaște Cine este Cel pe care L-au răstignit de ei!

Începem de la versetul 8, ca să punem o mică temelie:

„...după bogăția harului Său,

pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și

pricepere;

căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale..."

„Taina voii Sale.” Câți din voi au fost aici azi dimineață? Amintiți-vă cum am subliniat aceasta: „Taina voii Sale”. Nu este ceva neînsemnat, ci este vorba de o taină. Voia lui Dumnezeu este o taină. Și fiecare om trebuie să caute voia lui Dumnezeu pentru el sau ea însăși, taina lui Dumnezeu.

Cum o putem afla? Lui Pavel i-a fost descoperită, de aceea a spus că el nu s-a sfătuit cu nici un om; nu a vorbit cu carnea și sângele; nu a mers la nici o școală, la nici un seminar, n-a avut legătură cu nimic de felul acesta, ci Domnul Isus i s-a descoperit pe drumul Damascului, când I s-a arătat într-o Lumină care avea forma unui Stâlp de Foc și I-a chemat. Apoi, Pavel a mers în Arabia, unde a rămas trei ani. Frate Egan, nu crezi că a fost multă vreme? Pavel a stat trei ani în Arabia, și-a închiriat pe undeva o cameră, și acolo a avut toate sulurile profețiilor. Oh, în aceste suluri vechi găsim că Dumnezeu ne-a hotărât înainte de întemeierea lumii la Viața veșnică. Că urma să-L trimită pe Isus pentru ca, prin jertfa Lui, să avem parte toți la Pomul Vieții.

„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.30). Dumnezeu ne-a hotărât de la întemeierea lumii pentru înfierea fiilor și toată creațiunea suspină așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Oh, cred că Pavel a petrecut un timp minunat acolo! Mi-aș dori să fi fost și eu acolo. Voi, nu?

El a zis: „...El ne-a făcut cunoscută taina Lui.” Să primiți Duhul Sfânt, să vină odată peste voi și apoi priviți cum vă conduce.

În după-amiaza aceasta am avut vreo treizeci de minute libere și am vrut să mă uit

puțin peste temă dar, după vreo cincisprezece minute, m-am gândit: „Taina Lui ascunsă!” Versetul acesta m-a dus în Vechiul Testament și apoi din nou în Noul Testament, legându-se minunat unul cu celălalt. Vedeți? Este taina voii Lui, taina venirii Lui, taina șederii noastre împreună cu El. Așa ceva nu se poate învăța într-un seminar pentru că este o taină. Voi nu o puteți cunoaște prin educație sau teologie deoarece este o taină ascunsă de la întemeierea lumii, așteptând după manifestarea fiilor lui Dumnezeu.

Spune-mi, fratele meu, spune-mi, sora mea, când a fost timpul în care să fie manifestați fiii lui Dumnezeu, în afară de timpul acesta? Când a existat în istorie un timp în care ei trebuiau să manifeste timpul să elibereze toată natura? Întreaga creațiune suspină și geme în așteptarea timpului manifestării. Păi, această manifestare nu a putut avea loc în zilele Vechiului Testament, înainte ca să fie făcută ispășirea și să vină Duhul Sfânt, ci trebuia să se aștepte timpul acesta, când toate lucrurile ies la suprafață, venind, ascuțindu-se către Piatra din capul unghiului, la manifestările fiilor lui Dumnezeu, deoarece Duhul lui Dumnezeu a venit atât de perfect în acești oameni, încât slujba lor va fi aproape ca a lui Hristos, pentru ca El să Se poată uni cu Biserica Sa.

Câți ați studiat istoria piramidelor? Văd o doamnă care a ridicat mâna. Bine.

Dumnezeu a scris trei Biblii. Una dintre ele este Zodiaca, în ceruri, sau „Cercul animalelor”. Omul trebuia să privească sus și să-și dea seama că Dumnezeu este de sus. Urmăriți Zodiaca, l-ați studiat vreodată? El cuprinde fiecare epocă, chiar și pe cea a cancerului. Știți care este primul semn din Zodiaca? Fecioara: nașterea lui Hristos. Dar ultimul? Leul. Vedeți? Prima și a doua venire a lui Hristos. Totul este scris acolo.

Următoarea Biblie este scrisă în piatră, în piramide. Dacă le veți studia, veți vedea istoria antică și războaiele ei; timpul de dinaintea potopului.

Cea de-a treia Biblie este scrisă pe hârtie. Aceasta este scrisă pentru lumea mare,

deșteaptă și intelectuală care urma să vină. Dumnezeu a lucrat prin toate timpurile, iar acum a ajuns la timpul Leului; suntem la vârful piramidei, suntem în ultimul capitol din Cartea Apocalipsei. Știința spune că mai sunt doar trei minute până la miezul nopții. Oh, gândiți-vă unde suntem!

Acum haideți să privim puțin piramida. Ea merge în sus în formă de triunghi.

La bază a fost epoca bisericii timpurii. A urmat un timp când, dacă spuneai că ești creștin, erai dat imediat la moarte. Acela a fost un timp întunecat, un timp al persecuției, dar fiecare timp a avut persecuțiile lui, pentru că este scris că „*toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți.*” (2 Timotei 3.12). În epoca lui Luther era oribil să spui că ești luteran. Ei erau considerați fanatici și de multe ori au fost omorâți: arși pe rug, etc. De ce? Doar pentru că erau luterani.

Vedeți, biserica se îngusta asemenea piramidei.

A urmat următoarea treaptă a harului: sfințirea din zilele lui Wesley, care a protestat împotriva bisericii anglicane și a predicat sfințirea. Minoritatea care a primit mesajul sfințirii a fost considerată din nou fanatică.

Câți din voi ați fost metodiști? Jumătate din voi. Ați știut că a fost un timp când Biserica Metodistă aproape că a avut Duhul Sfânt? Eu am fost în bisericile metodiste și am văzut cum oamenii cădeau jos, sub cercetarea Duhului Sfânt, dar imediat le aruncau apă pe față și-i ventilau cu un ventilator, ca să îndepărteze Duhul Sfânt să nu vină la ei. Acesta este adevărul. Voi știți că pe dealurile din Kentucky erau o mulțime de metodiști și bapțiști. Îmi amintesc că mergeam la altar, iar când ieșeam afară eram total schimbați așa că trăiam altfel decât înainte.

Dar acum, veniți sus, vă puneți numele în carte și ziceți: „Eu sunt Metodist, ” dar în viața voastră nu se produce nici o schimbare. Sunteți stropiți cu puțină apă și asta-i tot. Ieșiți afară și purtați pantaloni scurți, machiaje, alergați la curse de cai,

pariați, jucați cărți, jucați jocuri mecanice și orice altceva, apoi spuneți că sunteți metodiști buni, vedeți? Voi nu mai sunteți metodiști, ci doar alăturați la biserică. Acesta este adevărul, și la fel este cu baptiștii și cu prezbiterienii.

Dar așa cum a spus David duPlessis, „Dumnezeu nu are nepoți!” El are fii, dar nu are niciodată nepoți. Acesta este adevărul. Dacă oamenii merg la biserica metodistă, baptistă sau penticostală doar pentru că și părinții lor au mers acolo, sunt nepoți, nu fii de Dumnezeu. Biserica are mulți din aceia, dar Dumnezeu nu are nepoți, ci doar fii!

Priviți cum Biserica merge spre vârf devenind o minoritate. A urmat epoca penticostală, un timp când au fost tăiați mulți dintre lăstarii sălbatici. Ce a făcut aceasta? A lăsat în urmă toți metodiștii și luteranii.

Acum, Duhul Sfânt S-a mișcat mai departe de la epoca penticostală. Ce au făcut ei? S-au organizat și au spus: „Noi suntem Adunările lui Dumnezeu!” „Noi suntem Biserica lui Dumnezeu!” „Noi suntem aceasta și cealaltă!” „Trebuie să vă scrieți în registrul bisericii noastre, pentru că altfel nu puteți ajunge în cer!” Oh, ce lucruri fără sens! Ce contează dacă ești baptist, metodist sau prezbiterian? Numele tău este în Cartea Vieții Mielului numai dacă a fost scris de Dumnezeu acolo, iar dacă ai fost ales pentru Viață, El te va chema cu siguranță. *„Toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.”* (Ioan 6.37).

Apartenența la o biserică nu are nici o legătură cu aceasta. Cultul nu poate face nimic pentru tine, dimpotrivă, te va împiedica să mergi mai departe cu Dumnezeu. El te leagă doar de o grupare de credincioși și necredincioși. Vei găsi aceasta oriunde vei merge, și ei au avut-o chiar în Cer. Astfel, voi să nu priviți la cultul vostru, ci priviți la Isus pentru că El este Acela la care să priviți.

Să revenim la piramidă. Cred că femeia care a ridicat mâna știe câte ceva despre ea.

Cred că știți cu toții că piramida nu a primit niciodată vârful, nu a avut niciodată piatra din capul unghiului. Ei nici nu au găsit-o măcar, nu știu ce s-a întâmplat cu ea. De ce? De ce nu s-a pus această piatră de încheiere? Pentru că El a fost respins când a venit. El a fost Piatra respinsă. Acesta este adevărul. Dar ea va fi pusă la vârful ei. Acesta este adevărul. Astfel, pietrele care se potrivesc în jurul acelei Pietre din capul unghiului, vor trebui să fie exact ca acea Piatră, să fie bine fixate ca să se îmbine cu ea. Pietrele piramidei sunt atât de perfect îmbinate încât nu poate intra între ele nici măcar o lamă de bărbierit. O, ce construcție minunată! Unele pietre cântăresc câteva sute de tone, dar cu toate acestea sunt perfect așezate împreună.

În felul acesta își zidește Dumnezeu Biserica. Noi suntem bine legați împreună, o inimă și un acord. Poate cineva spune: „Ei bine, luteranii nu au avut niciodată nimic!” Să nu credeți aceasta pentru că ei vor veni la înviere la fel ca restul. În învierea aceea vor veni bapțiști, prezbiterienii și toți copiii lui Dumnezeu. Eu știu că oamenii spun: „Ei bine, va fi o trezire cuprinzătoare care va ieși de aici și va salva sute de milioane de penticostali. Vor fi salvați toți și acolo va fi Răpirea. ” Voi greșiți. Într-adevăr, la răpire vor fi sute de mii, dar nu uitați că ei vin din cei șase mii de ani de salvare. Omul umblă în Lumină în măsura în care Ea vine peste el, iar cu ajutorul ei trece peste podurile pe care le întâlnește în cale, dar dacă refuză Lumina, este lăsat în întuneric.

Observați. Venirea Domnului este atât de aproape... Duhul a lucrat prin neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt, iar acum chiar în timpul venirii Pietrei din capul unghiului, Biserica trebuie să fie la fel de perfectă ca și Hristos încât Hristos și Biserica se pot uni împreună, același Duh. Și dacă Duhul lui Hristos este în voi, El vă face să trăiți Viața lui Hristos, să acționați la fel ca Hristos, să faceți faptele lui Hristos. *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* (Ioan 14.12). Isus a spus aceasta. Vedeți? Noi vom avea, noi avem o slujbă care urmează și care este exact ca Viața lui Hristos. Ce identifică acea slujbă? Venirea Domnului.

Priviți starea lumii de astăzi. Observați cuvântările lui Hrușciiov și conflictele din jur care pot face totul praf în orice secundă. Noi știm că aceste lucruri sunt aproape.

Orice om înțelept poate să audă știrile de la radio sau să citească ce scriu ziarele și astfel să știe că aceea este aproape. Amintiți-vă că Hristos vine după Biserica Sa înainte ca aceste lucruri să se întâmple. Atunci cât de aproape este venirea Lui? Poate veni înainte de încheierea acestei adunări, pentru că suntem în timpul sfârșitului. Acesta este adevărul.

Priviți biserica așa cum vine, cum se mișcă. Voi, cei care studiați Istoria, priviți puțin Istoria Bisericii.

Priviți cum a ieșit Biserica Luterană din catolicism, cu mesajul neprihănirii. Priviți-o cum se mișcă. Priviți apoi cum vine Wesley puțin mai aproape, în sfințire, croindu-și drum în Scripturi. A urmat epoca penticostală cu revărsarea darurilor duhovnicești, iar acum este timpul când va fi pusă Piatra de încheiere. Înțelegeți ce vreau să spun? Venirea Domnului, arătarea. Dumnezeu și toată creația așteaptă ca Biserica să-și găsească poziția, locul.

Fiecare dintre noi avem necazuri și greutate. De exemplu, de curând a trebuit să fac o consultație medicală deoarece, voi misionarii, știți că se cere acest lucru atunci când vrei să pleci în străinătate. Ei m-au dus într-o cameră și mi-au dat să beau acea soluție albă, ca o pastă, apoi a trebuit să aștept o jumătate de oră ca să-și facă efectul. Privind în jur am văzut o femeie care arăta atât de rău încât am avut impresia că va muri dintr-o clipă în alta. M-am ridicat și m-am îndreptat spre acea femeie sărmană, care arăta foarte rău, iar când am ajuns lângă ea, i-am zis:

„Scuză-mă, doamnă.”

„Cum ești?”, a răspuns ea. Oh, era foarte bolnavă!

„Ce vi s-a întâmplat, doamnă?”

„Am fost în vizită la fiica mea, la Tucson, și m-am îmbolnăvit foarte tare, dar doctorii nu pot să-și dea seama ce boală am.”

„Aș vrea să te întreb ceva, pentru că sunt un predicator al Evangheliei: „Ești pregătită să pleci dacă îți sosește ceasul?”

„Aparțin de Cutare biserică”, ... a spus ea.

„Nu aceasta este întrebarea mea. Ești o creștină umplută cu Duhul Sfânt? Ești pregătită să pleci când te cheamă El?” Femeia nici nu știa despre ce vorbesc. Vedeți? Oh, ce priveliște îngrozitoare îți oferă lumea!

„El ne-a descoperit taina voii Sale...”

Aș vrea să vă citesc ceva referitor la „*taina voii Sale*”. Pentru aceasta vom merge în Evrei 7. Mi-ar plăcea să vă citesc ceva care v-ar face să vă simțiți foarte bine când ne gândim la noi stând împreună în locurile Cerești.

Evrei 7.1: *„În adevăr, Melhisedec acesta, Împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Preaînalt...”*

Care este taina? Iată taina, priviți-o! Cine este acest Melhisedec? *„făcând, cunoscând taina voii Sale.”*

Aștept să vă deschideți și voi Bibliile la Evrei 7, pentru că aici ne vorbește tot Pavel, care a scris Epistola către Galateni:

„În adevăr, Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Preaînalt

- care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la măcelul împăraților, care l-a binecuvântat,

care a primit de la Avraam zeciuială din tot, - care, după însemnătatea numelui Său este întâi „Împărat al neprihănirii”, apoi și „Împărat al Salemului”, adică „Împărat al păcii”,

fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții...” (v. 1-3).

Cine este acest Bărbat? El nu a avut nici tată, nici mamă, n-a avut nici început al zilelor și nu are nici un timp când va muri; El este Acela care l-a întâmpinat pe Avraam când acesta venea de la măcelul împăraților. Ce a făcut el? El a ieșit să-l ia pe Lot, fratele lui pierdut, și să-l aducă înapoi. Avraam i-a prins și i-a ucis pe toți împărații aceia, care se uniseră și biruiseră mai multe împărății. El și-a înarmat slujitorii și i-a atacat pe dușmani în timpul nopții. Când a venit el? Noaptea. Oh, frate, noi lucrăm în întuneric acum, singura Lumină pe care o avem fiind Lumina Evangheliei. Avraam l-a eliberat pe Lot și l-a adus înapoi, iar la întoarcere s-a întâlnit cu Melhisedec.

Noi găsim această istorioară în Geneza 14.18. „Melhisedec...” Avraam se întorcea de la măcelul împăraților, aducându-i cu sine pe Lot și pe toți ceilalți oameni care fuseseră luați prizonieri. Pe toți.

El era la fel ca David care a luat praștia și a scăpat mielul din gura lupului. Gândiți-vă că David mergea după miel doar cu o praștie. Cine din lumea aceasta ar avea curaj să facă aceasta? Vă spun sincer că mie mi-ar fi frică s-o fac chiar și cu o pușcă de 36. Dar el a mers cu o praștie, cu o bucată mică de piele prinsă între două curele, pe care o învârtea în jur. Știm apoi că atunci când Goliat a sfidat Israelul, David s-a dus împotriva lui tot cu praștia, și a zis: „Domnul, care m-a izbăvit din gheara leului și a ursului, mă va izbăvi și din mâna acestui filistean!” (1 Samuel 17.37). El știa că nu praștia, ci puterea lui Dumnezeu i-a adus mielul

Înapoi.

Așa spunem și noi astăzi. Dumnezeu are peste tot un David care paște oile Tatălui. Din când în când vine câte o tumoare sau un cancer, și trece pe lângă medici, dar de David nu poate scăpa. El merge împotriva ei cu micuța lui praștie: „*Orice veți cere în Numele Meu vi se va da.*” și o biruiește. Nu contează, doctorii pot râde și oricine altcineva poate face haz de el, fiindcă el va merge oricum după acel vrăjmaș și va aduce oaia înapoi în turmă. Da, domnule. „la mâna de pe el pentru că este copilul lui Dumnezeu!” El bate leul, iar dacă se ridică din nou, îi apucă de falcă și-l ucide. Un băiat roșcovan care poate cântărea optzeci sau nouăzeci de livre. (treizeci și șase sau patruzeci de kilograme).

Acum observați-l pe Melhisedec, Împăratul Salemului, care este Împăratul păcii. El era Împăratul Ierusalimului deoarece, mai înainte, Ierusalimul s-a numit Salem, adică „Pace”. Melhisedec era Împăratul neprihănirii, Împăratul păcii și nu avea nici tată, nici mamă, nici început al zilelor și nici sfârșit al vieții. El nu avea descendenți. Oh, oh! Dar cine era El? După încheierea luptei dintre Avraam și împărați, în Geneza 14.18-20 citim următoarele:

„Melhisedec, Împăratul Salemului, a adus pâine și vin; el era preot al Dumnezeului celui Preaînalt.

Melhisedec a binecuvântat pe Avraam și a zis: „Binecuvântat să fie Avram de Dumnezeul cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului.

Binecuvântat să fie Dumnezeul cel Preaînalt, care a dat pe vrăjmașii tăi în mâinile tale!” Și Avraam i-a dat zeciuială din toate.”

Să citim puțin mai departe:

„Împăratul Sodomei a zis lui Avraam: „Dă-mi oamenii și ține bogățiile pentru tine!”

Avraam a răspuns împăratului Sodomei:

„Ridic mâna spre Domnul Dumnezeu cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului,

și jur că nu voi lua nimic din tot ce este al tău, nici măcar un fir de ață, nici măcar o curea de încălțăminte, ca să nu zici: „Am îmbogățit pe Avram!” Nimic pentru mine!

Afară de ce au mâncat flăcăii, și partea oamenilor care au mers cu mine.” (v. 21-24).

Priviți cum l-a întâmpinat Melhisedec pe Avraam. Acum Taina lui Dumnezeu a fost descoperită. Cine era Melhisedec acesta? Nimeni nu poate să-l găsească spița de neam pentru că nu avea nici tată, nici mamă, nici început al zilelor și nici sfârșit al vieții. Astfel, oricine era El, încă trăiește. Astfel, El nu poate fi decât El-Elohe-Elohim, adică Cel ce există prin Sine Însuși, Dumnezeu cel Atotputernic.

Isus a avut Tată și mamă; a avut un început al zilelor și un sfârșit al vieții pământești, dar Melhisedec n-a avut nici tată, nici mamă. Amin. Ce a făcut El după ce Avraam a ieșit biruitor, după ce și-a ocupat poziția?

După ce Biserica își va ocupa poziția, noi vom fi chemați la înfierea fiilor, prin Duhul Sfânt, adică fiecare își va ocupa locul și va face ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru el, rămânând statornic până la sfârșitul drumului și mergând după cei pierduți.

Pavel ne îndeamnă să înlăturăm orice teamă pentru că, „dacă sunteți chemați de

Dumnezeu și nu împărtășiți o teologie omenească, ci ați fost născuți cu adevărat din Duhul, Dumnezeu v-a hotărât înainte de întemeierea lumii și v-a scris numele în Cartea Vieții Mielului, iar acum venim toți în locurile cerești, în Hristos Isus. Noi suntem un popor sfânt, un neam ales, o preoție împărătească ce aduce jertfe duhovnicești lui Dumnezeu, acestea fiind roadele buzelor noastre care slăvesc Numele Lui.”

Oamenii vin și spun: „Aceștia sunt nebuni!” Sigur că sunt, pentru că înțelepciunea lui Dumnezeu este o nebunie pentru lume, iar înțelepciunea oamenilor este o nebunie pentru Dumnezeu; sunt contrare una celeilalte.

O biserică umplută cu adevărat de Duhul Sfânt este plină de puterea lui Dumnezeu. Ea stă în locurile cerești, aduce jertfe duhovnicești și îl slăvește pe Dumnezeu în timp ce Duhul Sfânt Se mișcă în mijlocul ei descoperind păcatul și arătând ce este greșit, corectând-o și punând-o în ordine. De ce aceasta? Pentru că Jertfa stă tot timpul sângerând în prezența lui Dumnezeu.

Dacă vă amintiți, noi am trecut azi dimineață prin aceasta. Voi nu ați fost salvați prin Sânge, ci ați fost ținuți salvați prin Sânge. Noi toți am fost salvați prin har, prin credință, iar Dumnezeu a bătut la inima voastră pentru că v-a ales mai dinainte. Astfel, ați privit, ați crezut și L-ați acceptat, iar Sângele face ispășire pentru păcatele voastre.

Eu am spus adesea: „Dumnezeu nu-l condamnă pe păcătos pentru păcatele lui, deoarece el este păcătos de la început. El condamnă creștinul pentru că el păcătuiește. Și pentru că îl condamnă, Hristos a luat condamnarea noastră. Astfel, nu mai este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, pentru că ei nu mai umblă după îndemnurile firii, ci prin Duhul.

Voi nu mai greșiți cu voia, nu păcătuiți cu voia, pentru că un om care păcătuiește cu voia dovedește că nu a intrat niciodată în acest Trup. Dacă ați intrat în Trupul Său sunteți morți, iar viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, sunteți

pecetluiți cu Duhul Sfânt și diavolul nici nu vă poate găsi, el este foarte departe, în urmă. Diavolul nu poate să vă mai atace pentru că sunteți morți.

Spuneți-i unui om mort că este fățarnic și vedeți ce se întâmplă. Loviți-l și spuneți-i: „Fățarnic bătrân!”, și veți constata că nu răspunde nimic, ci rămâne tăcut.

La fel se întâmplă cu un om mort în Hristos: puteți să-l numiți fățarnic, sau cum vreți, pentru că nu va riposta nicicum la aceasta. Mai mult, se va retrage undeva și se va ruga pentru voi. Acesta este adevărul. Dar, oh, necazul este că unii dintre noi sunt prea vii. Mă gândesc că noi ar trebui să-i îngropăm în apă pe cei ce sunt morți în Hristos, dar uneori îngropăm oameni care sunt încă vii, care au prea multă răutate și egoism în ei și care aduc numai lupte și dezbinări în biserică. Noi nu putem face o separare, dar Dumnezeu poate, iar El își cunoaște poporul, își cunoaște oile, își cunoaște copiii. El știe pe cine poate să cheme afară; știe pe cine a ales mai dinainte; El știe la cine a dat aceste lucruri și are încredere în copiii Săi pentru că ei vor face exact ce le cere.

Credeți că Dumnezeu face aceasta? Într-o zi, Satan l-a zis lui Dumnezeu: „Da, Tu ai un slujitor.”

„Nu există nimeni ca el pe pământ, pentru că Iov este un bărbat desăvârșit,” a răspuns Dumnezeu. Vedeți, El avea încredere în Iov.

Atunci Satana a zis: „Desigur, pentru că totul îi merge bine, dar lasă-l numai puțin în mâna mea și vei vedea că Te va blestema în față.”

Dumnezeu i-a răspuns Satanei: „Ți-l dau pe mână, dar să nu-i iei viața.” Vedeți, Satana putea să-i facă tot ce voia, dar nu avea voie să se atingă de viața lui.

Ce a făcut Iov? L-a blestemat cumva pe Dumnezeu când i-au fost luați copiii? A zis

ceva împotriva Lui când i s-au întâmplat toate acele nenorociri? Nu, Iov nu a pus nimic sub semnul întrebării, ci a căzut cu fața la pământ și a zis:

„Domnul a dat, Domnul a luat; binecuvântat să fie Numele Domnului.” Acolo sunteți.

Dumnezeu știa că poate avea încredere în Iov. El știe cât de mult Se poate încrede în voi, știe cât de mult Se poate încrede în mine.

Să revenim la înfiere, la așezarea fiului. Ce se întâmplă după ce se termină lupta și ieșim biruitori? Îl întâlnim pe Melhisedec. Să deschidem Bibliile la Matei 26.26, unde ni se vorbește despre ultima Cină:

„Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor zicând: „Luați, mâncați acesta este trupul Meu!”

Apoi a luat un pahar și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat zicând: „Beți toți din el,

căci acesta este sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. (P-ă-c-a-t-e. pentru creștinii care fac lucruri greșite).

Ascultați acum versetul 29:

„Vă spun că de acum încolo, nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea nou, cu voi, în Împărăția Tatălui Meu.”

Așa a făcut și Melhisedec după ce Avraam și-a ocupat poziția, a câștigat lupta și s-

a întors biruitor. Melhisedec l-a întâmpinat cu pâine și cu vin.

La fel este și cu noi. După ce se termină lupta, vom avea Cina nunții cu Domnul Isus, în Lumea nouă. Slăvit să fie Numele Domnului! Bine.

„...căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine,

ca să-l ducă la îndeplinire la plinirea vremilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.”
(Efeseni 1.9-10).

Ce așteaptă să aducă la „plinirea vremurilor”? „Plinirea vremurilor” este timpul când va înceta păcatul, timpul când moartea va înceta, timpul când toate perversiunile (lucrurile pervertite de Diavolul) vor înceta, când va înceta chiar și timpul. Priviți. **„Ca la plinirea vremurilor să poată uniîntr-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.”**

„Să adune toate lucrurile în Hristos.” Așa cum am spus azi-dimineață, toate aceste perle, aceste lucruri mari, le puteți lustrui în Geneza, le puteți lustrui în Exod, le puteți lustrui în Levitic, și să le aduceți prin Ea, până în Apocalipsa, și se vor termina în Isus. Voi puteți să-l luați pe Iosif, pe Avraam, pe Isaac, luați-l pe Iacob, luați-l pe David, luați fiecare din aceste perle, pe acei oameni ai lui Dumnezeu, și vedeți dacă nu-L vedeți pe Isus Hristos expus în fiecare din ei. **„Ca El să poată aduna toate lucrurile într-Unul, în Hristos Isus. ”**

Să mergem puțin mai departe, în versetul 11: **„În El, noi am obținut o moștenire...”**

Oh, „o moștenire”! Cineva trebuie să vă lase ceva ca să puteți moșteni. Este

corect? O moștenire! Ce moștenire am avut noi? Ce moștenire am avut eu? Eu nu am avut niciuna, dar Dumnezeu mi-a lăsat o moștenire când mi-a pus numele în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii.

Voi ziceți: „Stai puțin, frate! Isus a făcut aceasta când a murit pentru tine!” Nu, nu a făcut-o. Isus a venit să plătească moștenirea aceea pentru mine. Citiți versetul următor: **„În El, noi am obținut o moștenire, fiind rânduiți mai dinainte după hotărârea Aceluia care face totul după sfatul voii Lui.”**

După cum am văzut deja, Dumnezeu a făcut aceasta înainte de întemeierea lumii. Noi L-am văzut pe Dumnezeu ca fiind „Cel ce există prin Sine Însuși”. În El era toată dragostea și de la început a avut calitatea de a fi Dumnezeu, dar nu era încă nimeni să I se închine pentru că era singur; în El era calitatea de a fi Tată, dar nu avea încă nici un copil; în El era calitatea de Mântuitor, dar nu era nimeni pierdut; în El era calitatea de Vindecător, dar nu era încă niciun bolnav. Toate acestea sunt calitățile Lui, dar atunci nu era încă nimic, doar El singur. Apoi El Însuși a adus la suprafață toate aceste lucruri, după sfatul voii Sale, pentru ca la urmă să unească totul într-un singur Om: Hristos Isus. Oh! *„Ochiul nu a văzut și urechea nu a auzit...”* Nu-i de mirare că este un lucru tainic!

Priviți! *„...ne-a rânduit mai dinainte la această moștenire...”* Dacă am un drept la moștenire, dacă Dumnezeu bate la inima mea și zice: „William Branham, Eu te-am chemat cu mult timp în urmă, înainte de întemeierea lumii, să predici Evanghelia,” eu am o moștenire, o moștenire a Vieții veșnice, iar Dumnezeu L-a trimis pe Isus să răscumpere această moștenire pentru mine, s-o facă reală. Eu nu puteam să fac nimic pentru a ajunge în posesia ei, dar când s-a împlinit vremea, Dumnezeu L-a trimis pe Isus, Mielul junghiat înainte de întemeierea lumii. Sângele Lui a fost vărsat pentru ca eu să pot intra în posesia moștenirii mele. Care moștenire? Înfierea, calitatea de fiu, să fiu un fiu al lui Dumnezeu.

Poate că ceea ce voi spune acum vă va tulbura de moarte, dar știți că cei ce sunt fiii lui Dumnezeu, sunt dumnezei? Câți din voi știu că așa a spus Isus?

„Nu este scris în legea voastră: „Eu am zis: „Sunteți dumnezei!” (Ioan 10.34). În Geneza 2 scrie că omul a avut stăpânire deplină asupra pământului. Dumnezeu i-a dat lui Adam stăpânire peste toate lucrurile dar, prin păcat, el și-a pierdut calitatea de dumnezeu; a pierdut calitatea de fiu, a pierdut înfierea, a pierdut stăpânirea, totul fiind preluat de Satana. Dar, fraților, noi așteptăm manifestarea fiilor lui Dumnezeu care se vor întoarce și vor prelua moștenirea. Noi suntem la „plinirea timpului,” când piramida ajunge la vârf și când vor fi manifestați adevărații fii ai lui Dumnezeu, când puterea lui Dumnezeu Se va mișca din nou (aleluia!), iar Satana va pierde orice putere pe care o are. Da, domnilor, pentru că toată puterea îi aparține Lui.

El este Logosul care a ieșit de la Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu. Apoi, El a făcut omul, acel dumnezeu mic și a zis: *„Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu...”* Dumnezeu Însuși a spus aceasta, El a spus că ei erau dumnezei.

Dumnezeu i-a spus lui Moise: *„Eu te-am făcut dumnezeu, iar pe Aaron l-am făcut profetul tău.”* (Exod 4.16). Ce cuvânt puternic! Poate mă port ca un excentric religios, dar nu sunt. Oh, când se pot deschide ochii voștri ca să vedeți lucrurile acestea! El l-a făcut pe om ca să fie un dumnezeu, un dumnezeu în domeniul lui. Și domeniul lui merge de la o mare la alta, de la un țărm la altul; el trebuie s-o controleze.

Când a venit Isus, El a fost un Dumnezeu fără păcat și a dovedit aceasta. Astfel, când s-a pornit furtuna pe mare, El a zis: *„Pace, stai liniștită!”* (Marcu 4.39). Amin. Când a trecut pe lângă smochinul care nu avea încă roade, a spus: *„În veac să nu mai mănânce nimeni roade din tine!”* (Marcu 11.14), și smochinul s-a uscat.

„Adevărat vă spun că dacă voi, care sunteți dumnezei mici, îi veți zice acestui munte: „Mută-te!”, și nu vă îndoiți în inima voastră, ci credeți că ceea ce ați zis se va împlini, veți avea ce ați spus.”

Întoarceți-vă la Geneza, la original. Ce se întâmplă? Lumea și natura suspină și geme, totul se mișcă. De ce? Pentru că așteaptă manifestarea fiilor lui Dumnezeu, a fiilor adevărați, născuți fii și umpluți cu Duhul Sfânt, care vorbesc și cuvântul lor este susținut. Eu cred că noi suntem chiar acum la granița acesteia. Da, domnule. „...spune muntelui acestuia... și așa va fi.”

Spune: „Frate, aș dori cutare lucru, pentru că sunt un credincios în Isus Hristos.”

„Ți-l dau în Numele lui Isus Hristos.” Amin. Există o manifestare.

„Oh, frate, recolta mea se uscă din cauza secetei, pentru că n-a mai plouat de multă vreme.”

„Îți trimit ploaie în Numele Domnului.”

Ea va fi acolo. Vedeți? Oh, natura suspină și geme așteptând manifestarea fiilor lui Dumnezeu. El a hotărât-o de la început, pentru că i-a dat omului stăpânirea.

Dumnezeu a pus totul în Isus Hristos, iar Isus ne-a dat-o nouă în Numele Lui, asigurându-ne că *„Orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da!”* Oh, frate Palmer, așteptând după manifestările fiilor lui Dumnezeu, poziția, biserica!

Așa cum am spus deja, Epistola către Efeseni este Cartea lui Iosua, deoarece Iosua a așezat poporul unde aparținea. Dacă n-ar fi rămas fiecare la locul lui, dacă Efraim ar fi mers în țara lui Manase, s-ar fi certat cu siguranță. Așa este când unul zice: „Eu sunt baptist!” „Eu sunt metodist!”, „Eu sunt pentecostal!”, „Eu sunt unitarian!” „Eu sunt aceasta sau cealaltă”. Cum o veți face? Stați liniștiți! Dumnezeu așteaptă să-și poziționeze Biserica, pe fiii și fiicele Sale.

O, Dumnezeule, lasă-mă să trăiesc s-o văd! Este atât de aproape încât aproape că pot s-o ating cu mâinile mele. Este chiar aici. Am dorit mult să ajung să văd aceste lucruri; să trăiesc timpul când să mergem pe stradă și vedem un olog din naștere, și să-i putem spune: „*Argint și aur, n-am...*”

Oh, noi așteptăm manifestările fiilor lui Dumnezeu, Aleluia, când Dumnezeu Se va face cunoscut El Însuși, când ei vor opri cancerul, ei vor opri bolile.

Credeți că acest cancer este ceva? Biblia spune că va veni un timp când oamenii vor putrezi de vii și păsările le vor mânca trupurile încă înainte de a fi morți. Cancerul este o durere de dinți față de ceea ce vine. Gândiți-vă însă la faptul că Satana nu are voie să se atingă de cei care au Pecetea lui Dumnezeu. După aceasta flămânzim noi acum, să intrăm înăuntru și să fim așezați pozițional în Împărăția lui Dumnezeu, înainte să lovească aceste plăgi îngrozitoare. Oh, ce minunat! Împlinirea vremii aduce împărțirea moștenirii.

Cum ne-a fost dată această moștenire? Prin hotărârea dinainte. Hotărârea mai dinainte este cunoștință mai dinainte. Cum a știut Dumnezeu mai dinainte că poate avea încredere în tine să fii predicator? Prin cunoștința Lui mai dinainte. „...*nu atâră nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.*” (Romani 9.16).

Hotărât mai dinainte. El a știut ce era în voi. V-a cunoscut încă înainte să veniți pe pământ, încă înainte de-a fi un pământ pe care să veniți, pentru că El este Dumnezeul cel infinit. Noi suntem finiți, de aceea gândim doar cât ne permite timpul, dar El este infinit.

Ceea ce am trăit de curând a însemnat foarte mult pentru mine. Nici nu pot spune ce am simțit când am fost acolo. În momentele acelea pline de bucurie, mi-am zis: „Acolo nu va fi mâine!” Acolo nu era ieri, acolo nu era boală, nu era îngrijorare. Acolo nu este puțină fericire apoi foarte multă fericire. Oh, vai! Oh, când am stat acolo, mi-am zis: „Ce este aceasta?”

Și Vocea aceea mi-a zis: „Aceasta este Dragostea desăvârșită. Tot ce-ai iubit cândva și toți aceia care te-au iubit sunt aici cu tine, iar când va veni Domnul Isus îi vei duce înaintea Lui ca trofee ale slujbei tale!”

Am văzut femeile acelea frumoase, care mă îmbrățișau zicând: „Fratele meu iubit!” Și am văzut bărbații aceia și părul căzând pe gâtul lor aici, alergând, îmbrățișându-mă și zicând: „Fratele nostru scump!” Atunci m-am gândit: „Ce înseamnă aceasta?”

Și El mi-a zis: „Acesta este poporul tău.”

„Poporul meu? Nu puteau exista atât de mulți Branham; acolo sunt milioane.”

„Aceștia sunt cei care s-au convertit prin tine”, a răspuns El. Aleluia! „Ei sunt convertiții tăi. O vezi pe femeia care stă acolo?” Era cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o cândva. El mi-a zis: „Era trecută de nouăzeci de ani când ai condus-o la Dumnezeu. Nu-i de mirare că strigă: „Fratele meu iubit!” Ea nu va mai îmbătrâni niciodată; este în toată splendoarea tinereții. Acum nu mai are nevoie de ajutor, nici de odihnă, pentru că nu mai obosește. Nu mai există nici ieri, nici mâine, nimic din toate acestea. Aici este veșnicia.” Da, într-o zi glorioasă va veni Fiul lui Dumnezeu și tu vei fi judecat conform Cuvântului pe care l-ai predicat. Oh, frate!

L-am întrebat: „Se va ridica și Pavel cu grupul lui?”

„Da, se va ridica și el.”

Eu am predicat exact ca Pavel. Niciodată nu am împărțit-o, niciodată nu am dus-o în ceva crezuri de biserică sau altceva, ci am stat la fel ca el. ”

Atunci toți au strigat într-un glas: „Noi știm aceasta. Tu ne vei prezenta înaintea Lui, apoi ne vom întoarce împreună pe pământ unde vom trăi pentru totdeauna.”
Oh, Doamne!

După aceea mi-am revenit, am privit înapoi și mi-am văzut trupul îmbătrânit, obosit și plin de dureri, culcat pe pat. M-am văzut cum stăteam cu mâinile sub cap și m-am gândit:

„Oh, va trebui să mă întorc în trupul acela?”

Atunci Vocea aceea mi-a zis: „Continuă să prezezi înainte! Du-te mai departe!”

„Doamne, întotdeauna am crezut în vindecarea divină și voi continua să cred. Voi continua să prezez pentru sufletele acelea, dar Te rog să mă ajuți, pentru că sunt încă atât de mulți bolnavi... ajută-mă să trăiesc suficient de mult ca să duc un alt milion în cer. Lasă-mă să rămân până voi avea această siguranță.

Pe mine nu mă interesează ce culoare are pielea unui om, ce crez sau din ce țară este, oricine ar fi și de oriunde ar veni, Acolo vom fi toți una. Vechile granițe care ne-au despărțit, vor dispărea.

Oh, eu am putut să privesc acele femei frumoase, îmbrăcate cu rochii lungi până jos și cu părul lung desfăcut pe spate. Ele erau cu picioarele goale. Am putut să-i văd pe acei bărbați tineri, care aveau părul zbârlit pe gât, roșcați, negri și de alte culori. Toți m-au îmbrățișat, iar eu am putut să-i simt; le-am simțit mâinile care m-au cuprins, pentru că erau reali.

Dumnezeu este Judecătorul meu și la fel această Carte sfântă care stă deschisă înaintea mea. Am putut să-i simt așa cum îmi simt mâinile pe față. Ei m-au îmbrățișat, dar apropierea femeilor nu a trezit nici un sentiment firesc, cum se

Întâmplă aici. Nu contează cât sunteți de sfinți, nici dacă ești predicator, preot sau ce ești, nu există nici un bărbat care să nu aibă nici un simțământ firesc atunci când este îmbrățișat de o femeie. Acesta este adevărul. Dar când vom trece dincolo nu va mai fi așa! Oh, vai! Acolo este numai Dragoste. Totul este real, frate și orice lucru este real, soră. Acolo nu mai există simțuri firești, nu mai există suferință, bătrânețe, gelozie sau moarte, ci doar desăvârșire. După aceea tânjesc eu. Pentru aceea sunt eu poziționat.

Am zis: „Doamne, de aceea sunt în biserică și încerc s-o în poziția corectă.”

Frate și soră, există o singură cale de a intra acolo: Dragostea desăvârșită. Voi nu veți intra pentru că sunteți credincioși loiali ai Tabernacolului Branham, bisericii metodiste sau bisericii baptiste. Ele sunt în ordine și voi ar trebui să fiți. Tu nu vei intra acolo pentru că ai vorbit în limbi, nici pentru că ai jucat în Duhul. Nu vei intra pentru că ai scos draci, nici pentru că ai mutat munții prin credință. Toate acestea sunt bune, sunt în ordine, dar fără dragostea aceea reală și desăvârșită, nu veți intra acolo... Noi am obținut o moștenire (Ce moștenim noi? Viața veșnică) pentru că am fost rânduiți mai dinainte pentru aceasta.

Cum s-a întâmplat aceasta? Puteți înțelege? L-ați chemat voi pe Dumnezeu? Nu, ci Dumnezeu v-a chemat pe voi! Niciun om nu L-a căutat vreodată pe Dumnezeu, ci El îl caută pe om. De altfel Isus a zis: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu...*” (Ioan 6.44).

Vedeți, natura omului este să fugă din prezența lui Dumnezeu, dar El a pus pe inima noastră, a celor ce predicăm, să vă spunem să nu rămâneți în aceeași stare în care ați venit. Schimbați-vă acum! Ascultați ce vă spun pentru că aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Voi m-ați numit profetul vostru, nu eu. În lume sunt milioane și milioane de oameni care cred aceasta. Am vorbit fie direct sau indirect la zece sau douăsprezece milioane de oameni, sau mai mult, am văzut zeci de mii de vedenii și nici măcar una din ele nu a dat greș; ați fost martori la mii de semne și minuni, toate fiind dovada vie că v-am spus numai adevărul. El mi-a spus mai dinainte aceste lucruri și nu au dat niciodată greș, ci s-au împlinit întotdeauna

Întocmai, așa că pot sta în fața oricui pentru că am spus numai adevărul.

Prieteni, eu nu am pretenția că sunt profet, dar ascultați-mă: „Așa vorbește Domnul, aveți nevoie de Dragostea desăvârșită să vă pună în locul acela. Acolo nu există nimic altceva. Indiferent cât sunteți de buni, câte demonstrații religioase faceți, câte fapte caritabile aveți, în ziua aceea nu vor valora nimic. Voi aveți nevoie de Dragostea desăvârșită, de aceea, lăsați totul la o parte până când sunteți umpluți cu Dragostea lui Dumnezeu, până când puteți să-i iubiți pe toți cei ce vă urăsc.”

Cum am spus și azi-dimineață, toată existența mea se datorează numai harului. Mulți oameni spun: „Fă ceva pentru mine și atunci voi face și eu pentru tine!” Nu acesta este harul. Harul înseamnă că dacă ai nevoie de ceva, te ajut, chiar dacă mă lovești peste față iar după aceea mă rogi să te ajut, o voi face cu plăcere, pentru că ai nevoie. Vedeți? Aceasta este! Eu nu cred în fapte, ci cred că faptele sunt Dragoste. Faptele arată dacă ai primit har sau nu. Astfel, eu nu sunt credincios soției mele pentru că mi-e teamă că m-ar părăsi, ci pentru că o iubesc.

Tot așa, nu predic Evanghelia pentru că mă tem de iad, ci pentru că Îl iubesc pe Domnul. Aceasta mă face să călătoresc pe mare, prin furtuni și prin căldură; aceasta mă face să zbor cu avionul care se balansează într-o parte și-n alta, când în jurul lui se văd numai trăsnete, iar oamenii stau speriați pe locurile lor, legați cu centurile de siguranță, iar pilotul spune: „Mai avem carburant doar pentru încă cincisprezece minute și nu știu unde ne aflăm.”

Credeți că o fac de dragul plimbării? Credeți că am mers numai așa, în Germania, unde în fiecare seară am fost escortat de soldați la adunare și înapoi, până când Duhul Sfânt a început să facă minuni? Lunetiștii comuniști stăteau pe graniță, cu armele pregătite să mă împuște de la distanța de o milă, iar voi credeți că o fac numai din distracție? O fac pentru că Ceva în mine iubește, pentru că ei sunt oamenii pentru care a murit Hristos. Pavel spunea odată: „...sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar și să mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.” (Fapte 21.13). Vedeți, este Ceva care te împinge să faci aceasta. Dragostea. Acesta este

adevărul.

Dacă aş predica Evanghelia pentru bani, n-aş avea în seara aceasta o datorie de douăzeci de mii de dolari. O, nu! Dimpotrivă, aş avea măcar ceva din milioanele care mi-au fost oferite. De curând am fost vizitat de un agent FBI, care mi-a oferit un cec de un milion și cinci sute de mii de dolari, dar eu i-am zis:

„Ia-i înapoi, pentru că eu nu predic pentru bani, ci o fac din dragoste pentru El și doresc s-o fac până la ultima suflare.” Acest lucru se poate întâmpla peste cinci minute, peste două ore sau peste cincisprezece ani. Eu nu știu când va fi aceasta, dar ceea ce știu este că doresc să ajung Acolo. Doresc să văd minunăția tinereții veșnice, alergând și strigând: „Fratele meu scump! Fratele meu!”

Aceasta este dorința inimii mele. Eu nu fac aceasta pentru că vreau să fiu în dezacord cu voi, ci fiindcă doresc să vă aduc pe calea cea dreaptă, pentru că aceea este calea de intrare. Nu biserica voastră, nu cultul vostru, ci nașterea voastră în Hristos. Oh, vai. Pfiu!

„În care... noi am obținut... o moștenire, fiind rânduiți mai dinainte conform scopului Celui ce lucrează toate lucrurile după sfatul voii Sale:

Vom încheia în câteva minute, de aceea, ascultați cu atenție: *„...ca să trăim spre lauda slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădăjduit în Hristos, în care v-ați încrezut.”*

Ascultați cu atenție! Sunt la versetul 13

„Și voi, după ce ați auzit...” „Credința vine prin...” (Adunarea spune: „Auzire”)... „auzirea...” („Cuvântului”) Cuvântului („lui Dumnezeu”). „După ce ați auzit Cuvântul adevărului...”

Ce este Adevărul? Cuvântul lui Dumnezeu. Este corect? Cei care vă notați versetele, Ioan 17.17.

Care este salvarea despre care le spunea aici? Cea făcută prin hotărârea înainte de întemeierea lumii (Corect?), hotărâți pentru Viața veșnică, pentru înfiere. După ce veniți la Viața veșnică după ce ați fost salvați, sfințiți și umpluți cu Duhul Sfânt, voi sunteți fii. Acum Dumnezeu vrea să vă așeze în poziția corectă ca să puteți lucra pentru Împărăția și slava Sa.

Aceasta este Evanghelia. Mai întâi, voi auziți Cuvântul: *„Pocăiți-vă și botezați-vă în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.”* Toate păcatele voastre sunt îndepărtate dacă chemați Numele lui Isus Hristos, apoi intrați în Țara făgăduită. Promisiunea este pentru fiecare vizitator care este pe drumul vostru. Dacă în seara aceasta ieșiți din casa voastră ca păcătos și ziceți: „Mă duc la Tabernacolul Branham”, Dumnezeu vă dă oportunitatea. Există un lucru care stă între voi și Țara făgăduită. Ce este Țara făgăduită? Duhul Sfânt. Ce era între Iosua și Țara făgăduită? Iordanul. Corect.

Fiind simbolul lui Hristos, Moise a condus copiii spre țara făgăduită, dar nu i-a dus în țară. Iosua a fost cel care i-a dus înăuntru și le-a împărțit țara. Isus a plătit prețul și i-a condus spre Duhul Sfânt. Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt jos și a așezat Biserica în ordine, umplându-l pe fiecare bărbat cu Prezența Ființei Lui. Înțelegeți ce vreau să spun? Toți în Hristos Isus, pentru că Dumnezeu a rânduit aceasta pentru chemarea acestei Evanghelii!

Pavel a spus în Galateni 1.8: *„Dacă un Înger vine să predice altceva, să fie blestemat.”* Adevărul Evangheliei.

Acum ascultați cu atenție! **„...ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit.”** (v. 13).

Biblia spune că în zilele din urmă vor fi două categorii de oameni. Una din ele va avea Pecetea lui Dumnezeu, iar cealaltă semnul fiarei. Este corect? Câți știu aceasta? Dacă Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt înseamnă că cei care nu vor primi Duhul Sfânt vor avea semnul fiarei. Biblia spune că cele două duhuri vor fi atât de aproape unul de celălalt încât, dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Dar aceasta nu se poate întâmpla pentru că aleșii sunt rânduiți mai dinainte pentru Viața veșnică. Vedeti?

Biblia spune că sunt zece fecioare care au ieșit să-L întâmpine pe Mire. Toate erau sfinte, dar cinci dintre ele erau delăsătoare și au lăsat să li se stingă candelile, în timp ce celelalte cinci le aveau pline cu untdelemn. La miezul nopții a răsunat strigarea: „*Iată, vine Mirele!*” Cele cinci fecioare, care aveau candelile pline cu untdelemn, au intrat la Cina Nunții, dar celelalte cinci au rămas afară, unde plâneau și scrâșneau dinții. „*Fiți gata, pentru că nu știți în ce minut vine Domnul!*” Ce reprezintă untdelemnul în Biblie? Pe Duhul Sfânt.

Aș vrea ca frații adventiști, care susțin că Pecetea lui Dumnezeu este ținerea Sabatului, să-mi arate un singur verset care să dovedească aceasta. Vedeti? Biblia spune că Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt. Priviți versetul 13: „*...după ce... ați crezut în El, ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit.*”

Deschideți și la Efeseni 4.30, unde scrie: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.*”

Cât timp este valabilă pecetluirea? Cât timp rămâne Duhul Sfânt când Îl primești? Până la următoarea trezire? Până când trece bunica prin calea ta, până când strigă șeful la tine? Până în ziua răscumpărării tale! Aleluia!

După ce ai murit, după ce ai trecut în Țara aceea, unde stai cu cei dragi ai tăi, tu ești încă umplut cu Duhul Sfânt. Scriptură! Tu ești la fel ca acum, doar că te-ai mutat într-un alt trup, ai schimbat doar locuința. Acesta de aici a îmbătrânit; nu mai poți să-i fixezi șindrilele, căpriorii s-au putrezit. Acesta este adevărul. Astfel tu

Îndepărtezi cortul vechi, îl lași să se putrezească și te muți într-altul nou. Este corect? „...căci dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer, de la Dumnezeu, o casă...” care ne așteaptă. (2 Corinteni 5.1).

Vă amintiți? Noi am vorbit despre aceasta zilele trecute. Când se formează fătul în pânțelele mamei sale, mușchii lui mici se mișcă înapoi și încolo, dar de îndată ce se naște, acest trup firesc este așteptat de un trup duhovnicesc. Doctorul îl lovește cu palma sau îl scutură și el începe să plângă: „Uie, uie, uie!”, după care caută sânul mamei ca să sugă.

Când se naște un vițeluș, după câteva minute se ridică în picioare și ce face? Caută ugerul mamei pentru a suga. Aleluia! Da, domnule.

Când vine în lume trupul acesta natural este așteptat de un trup duhovnicesc, iar când se culcă jos obosit, dincolo este un alt trup care-l așteaptă. Vedeți? Noi schimbăm doar locuința, acest trup muritor fiind îmbrăcat în nemurire. Trupul acesta bătrân, obosit, zbârcit și încovoiat este lăsat jos, dar veți avea același duh, deci vă veți schimba doar locuința.

Ca să mă înțelegeți vă voi da un exemplu care, chiar dacă pare ciudat, este biblic. Priviți-l pe bătrânul Saul, marele predicator denominațional, mai înalt cu un cap decât toți ceilalți, dar cu toate acestea se temea pentru că nu știa nimic despre Supranatural. David a venit, a eliberat mielul din gura leului și l-a ucis pe Goliat. Observați-l pe Saul: el se depărtase așa mult de Dumnezeu încât a început să-l urască pe acest predicator „holly-roller” și în loc să-l ajute, să fie de partea lui, s-a întors împotriva lui. O, acesta este un tablou perfect, este realitatea!

Câți ați fost aici înainte de a pleca în prima mea călătorie, când am predicat: „David ucigându-l pe Goliat”? Acum mă pregătesc să plec într-o nouă călătorie și cred că vă amintiți ce s-a întâmplat duminica trecută. A doua campanie a lui David, a doua etapă a slujbei lui, totul corespunde exact; apoi a devenit împăratul lui Israel. Observați cum se mișcă slujba într-o fază mai înaltă, devenind mai mare.

Așa a făcut David. Priviți cum l-a condus Dumnezeu pe David. Mai întâi a ucis leul, apoi ursul și în final pe filistean. După aceea Dumnezeu a îngăduit ca peste Saul să vină un duh rău care l-a făcut să-l urască pe David.

Fraților care ascultați aceste benzi, iertați-mă dacă nu sunteți de acord cu mine. Eu vă iubesc, iar dacă ești cu adevărat un bărbat al lui Dumnezeu, te voi întâlni pe malul celălalt. Aș vrea să spun motivul pentru care Saul l-a urât: doar pentru că a văzut că David a avut Ceva ce el nu avea. Și ce s-a întâmplat atunci?

David era un micuț cu fața rumenă. Așa spune Biblia. El nu era un copil foarte frumos, ci era un ins mic și aplecat. El a mers acolo afară și Saul, păi, i-a pus armura pe el, și îmi imaginez că scutul i-a ajuns până la picioare, așa că David a zis: „la lucrul acesta de pe mine.” Poate Saul i-a dat o diplomă de doctor, un Ph. D. sau LL. D., sau ceva, știți, dar David a zis: „Eu nu știu nimic despre lucrul acela. Lasă-mă să iau doar ceea ce știu folosi”, și și-a luat praștia.

Mai târziu, Saul s-a supărat pentru că femeile, bisericile cântau: „*Saul a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii.*” (1 Samuel 18.7).

Aceasta l-a făcut gelos pe împărat. „O, nu-i nimic în toate lucrurile acelea făcute în Numele lui Isus!” Dar ce a făcut Dumnezeu cu el? A trimis un duh rău ca să-l chinuiască, să-l facă să-l urască pe David, iar Biblia spune că-l ura fără motiv.

David ar fi putut să-l ucidă de câteva ori, dar n-a făcut-o, l-a lăsat în pace. El nu a zis nimic. Odată, a tăiat o bucată din colțul hainei împăratului, iar după ce s-a depărtat, l-a strigat și i-a zis: „Uite colțul hainei tale în mâna mea.” Da, domnule. David putea s-o facă, dar l-a lăsat în pace. Ar fi putut să-i rupă adunarea și să-i risipească, apoi să-și facă propria adunare dacă voia. Dar el nu a făcut-o, ci l-a lăsat pe Saul să meargă înainte. Lasă-l pe Dumnezeu să ducă lupta. Da, domnule.

După ce s-a terminat campania și a plecat mai departe, duhul rău a venit peste

Saul, așa că nu a mai primit nici un răspuns de la Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu care vorbea prin bătrânul Samuel, acela pe care ei l-au dat jos, cel care a fost de fapt Glasul lui Dumnezeu pentru ei, cel care îi avertizase deja că este greșit să procedeze ca lumea, i-a părăsit.

De ce vrea biserica să se comporte ca lumea? De ce vor pentecostalii și metodiștii care au experimentat Duhul Sfânt, baptiștii, și prezbiterienii să se comporte ca lumea? De ce fac aceasta? Nu știu, nu pot înțelege. Voi ziceți: „Ei bine, este foarte distractiv să joci poker. Vrem doar să ne distrăm puțin și să câștigăm niște bani.” Oricum ați vrea să numiți aceasta, este păcat. N-ar trebui să aveți așa ceva prin casele voastre. „Păi, nu este nimic rău în faptul că beau un pahărel mic de bere! Eu și soția mea bem doar câteva pahărele după-amiaza.” Urmarea? Copiii voștri vor bea și ei numai câteva pahărele. Așa este.

Femeilor, încă de la început diavolul a făcut din voi o țintă pentru că știe ce poate face. O femeie poate fi înșelată de o mie de ori mai repede decât un bărbat. Știu că ceea ce spun vă rănește, dar acesta este adevărul. Acest lucru s-a întâmplat pentru prima dată în grădina Eden. Eva era o fecioară sinceră și cinstită, dar a fost înșelată. Biblia spune că *„Nu Adam a fost înșelat, ci ea a fost înșelată.”* Cu toate acestea, păstorii de astăzi ordonează femeii predicatorie. Ei fac aceasta deși întreaga Biblie, de la Geneza la Apocalipsa, condamnă acest lucru. Ei spun: „Este în ordine, pentru că femeile pot predica la fel de bine.”

Odată, cineva a început să vorbească în limbi în timp ce predicam, dar eu am continuat să predic. La sfârșitul adunării o femeie i-a spus fiului meu: „Am primit un mesaj ca să-l dau mâine seară când vine tatăl tău pe platformă.” „Un mesaj? Ce vrei să spui, doamnă?”

În seara următoare, pe când mă pregăteam să fac chemarea la altar, am observat că ea își prinde părul, și-a tras ciorapii și apoi a sărit în mijlocul culoarului vorbind în limbi și prorocind. Eu nu am luat-o în seamă ci am predicat mai departe și am făcut chemarea la altar. Nu am respectat-o deloc pentru că ceea ce făcea era total greșit. Biblia spune că *„duhul prorocului este supus prorocului”*, deci, când

Dumnezeu vorbește pe platformă, lăsați-L să vorbească! Pavel a spus: „*Dacă îi este descoperit ceva unuia, să tacă până când termină primul.*” Corect.

Când am plecat de la adunare am fost oprit de un grup de bărbați, care mi-au zis:

„În seara aceasta L-ai întristat pe Duhul Sfânt.”

„Ce am făcut?”

„Nu ai ascultat-o pe sora când a dat mesajul.”

„Ceea ce a făcut ea este înafara rânduielii pentru că eu predicam.”

„Oh”, au spus ei, „dar prorocia adusă de ea venea direct de la tron, deci este un mesaj mai proaspăt decât ceea ce predicai tu.” Aha!

Oamenii aceștia ori au mințile întunecate, ori le lipsește învățătura, ori au o altă problemă pentru că atitudinea lor este total lipsită de respect. Ei nu știu despre Dumnezeu mai mult decât știe un iepure despre bocancii de zăpadă. Nu spun aceasta ca să fac o glumă proastă, pentru că acesta nu este un loc de spus glume, dar acesta este adevărul. Fiecare om trebuie să știe că Dumnezeu nu este autorul confuziei. El este Pace, dar oamenii nu cunosc Biblia, ci tot ce știu este să sară în sus și-n jos, să vorbească în limbi și să spună: „Aleluia! Eu am Duhul Sfânt.”

Când am fost în Africa, am văzut doctori vrăjitori care săreau în sus și-n jos cu fețele murdare de sânge, pentru că beau sânge dintr-un craniu de om, apoi îl chemau pe Diavolul și vorbeau în limbi.

Vorbirea în limbi este un dar al lui Dumnezeu însă nu este dovada infailibilă a Duhului Sfânt. Lăsați-mă să vă spun clar. Eu cred că inspirația lui Dumnezeu vine peste un om și astfel el vorbește în limbi, dar nu cred că aceasta este dovada că ați primit Duhul Sfânt. Cred că cineva poate avea, la un moment dat, o credință atât de puternică încât să-și pună mâinile peste un copil bolnav de cancer, după ce s-au rugat pentru el cincizeci de predicatori, și copilul va fi vindecat pentru că mama are credință pentru el. Dumnezeu i-a dăruit vindecarea pentru că ea este un mădular al Trupului lui Hristos. Da, eu cred aceasta pentru că am văzut și știu că este adevărul. Dar trebuie să punem biserica în ordine ca să putem lucra.

Să ne întoarcem la versetul nostru: „...după ce ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit.” (Efeseni 1.13).

„Pecetea.” Ce este Pecetea, ce înseamnă ea? În primul rând, pecetea arată că lucrarea a fost încheiată, apoi arată dreptul la proprietate și siguranța păstrării aceluia lucru.

Vă voi da un exemplu ca să fiu sigur că înțelegeți.

Îmi amintesc de vremea când lucram la Căile Ferate în Pennsylvania, împreună cu tatăl meu. Noi încărcam niște cutii în vagoane și întotdeauna înainte de a se pune sigiliul venea inspectorul și verifica dacă totul este în ordine. Dacă nu-i plăcea ceva, începea să ne critice zicând: „Cutia aceea să fie legată încă o dată pentru că altfel se va rupe înainte de a ajunge la destinație.” Inspectorul nu permitea nimănui să verifice vagonul în locul lui, ci o făcea personal.

Inspectorul nostru este Duhul Sfânt. El te scutură puțin, și tu zăngănești.

„Crezi tot Cuvântul lui Dumnezeu?”

„Oh, eu nu pot crede toate acele lucruri făcute în Numele lui Isus!” Atunci ești condamnat pentru că zăngănești.

„Eu nu pot crede în vindecarea divină!”

Ei bine, într-un fel...” Încă zăngănesc. Scoate-le afară.

„Crezi că Isus Hristos este Același?”

„Într-o oarecare privință.” Tu zăngănești. Scoate-le afară! Vedeți, vagonul nu este încă gata. Da, domnule.

„Frate, spune „Amin” dacă ești pregătit.”

Ai primit Duhul Sfânt? „Amin”.

Este totul împlinit? „Amin!”

Ce face atunci Inspectorul? Totul este pus la loc și fixat, umplut cu Evanghelia. O, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este bun și desăvârșit! „Eu cred fiecare Cuvânt. Amin! Amin! Amin!” Crezi că Dumnezeu încă vindecă? „Amin.” Crezi că Isus este același ieri și în veci? „Amin.” Crezi că Duhul Sfânt este tot atât de real cum a fost cândva? „Amin.” Crezi că același Duh Sfânt care a coborât peste Pavel, coboară peste noi? „Amin.” Crezi că El face și cu noi aceleași lucrări pe care le-a făcut cu ei? „Amin.” Oh, oh, ea se strânge. Vedeți, se strânge, suntem gata să închidem ușa. Bine.

Inspectorul închide ușa și ce urmează? Pecetluiește vagonul. Din clipa aceea

nimeni nu mai are voie să se atingă de sigiliu. Dacă locul de destinație este Boston, nimeni nu are voie să deschidă ușa vagonului mai repede pentru că este pedepsit cu închisoare. Numai cine este autorizat poate rupe sigiliul pus acolo. Numai unul singur. Acesta este adevărul. Este sigilat, iar aceasta dă siguranța că totul este în ordine; arată că aparține cuiva. Nici o altă societate nu are voie să-l deschidă și nimeni altcineva nu are acest sigiliu.

Și voi trebuie să fiți sigilați. Dacă un creștin este umplut cu Evanghelia și cu bunătatea lui Dumnezeu, dacă toate roadele ei sunt în el, dacă este gata să lucreze cu o inimă deschisă și are dorința de a-și ocupa locul și să facă tot ce-i cere Duhul Sfânt, înseamnă că a trecut de la moarte la Viață și că este curățit de toate lucrurile lumii. El umblă în Lumină și este gata. Atunci, Dumnezeu închide ușa lumii în spate, îl ancorează și-l pecetluiește cu Duhul Sfânt al făgăduinței. Aleluia! Până când? Până la destinație. Nimeni nu-l oprește pe drum și nu-i rupe sigiliul ca să vadă dacă totul este în ordine. El este în ordine; lăsați-l în pace pentru că a fost verificat de Inspector. Până când sunteți pecetluiți? Până în ziua răscumpărării.

„Bine, frate Branham, dar ce se va întâmpla după moarte? Mai ești pecetluit?”

Da, tu îl ai pentru totdeauna. Unde începe Viața? La altar. Acolo vezi o Umbră mică. Aceasta este Umbra, Pecetea Duhului Sfânt, o umbră a umbrelor a umbrelor a umbrelor, așa cum am zis zilele trecute. Dacă mori, mergi mai departe prin aceste umbre, până la umezeală. Apoi, din această umezeală se face un izvor, un pârâu, un râu și apoi un ocean al dragostei lui Dumnezeu. Dar tu rămâi aceeași persoană.

Priviți-l pe Saul cel decăzut. El nu putea să se împace cu Dumnezeu și totuși nu era pierdut. Sigur că nu era. El a fost un profet, dar a ieșit afară din Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care am zis: „Voi nu sunteți pierduți.” Amintiți-vă că el a ieșit din voia lui Dumnezeu, nu a fost de acord. El a mers la Urim și Tumim.

Voi știți ce era Urim și Tumim, era pieptarul lui Aaron. Dumnezeu a fost

Întotdeauna un Dumnezeu supranatural și a răspuns pe căi supranaturale. Dacă un profet profetea și Luminile acelea misterioase nu treceau de acel Urim și Tumim, el era greșit. Când un visător spunea un vis și lumina nu trecea pe acel Urim și Tumim, nu contează cât de bine suna, el era greșit. Acesta este adevărul.

Pe mine nu mă interesează câte doctorate are cineva, nici cât de mare este organizația voastră! Nu. Frate, dacă tu prorocești sau predici ceva ce nu este conform Scripturii, ești greșit pentru că această Biblie este Urim și Tumim al nostru. Dacă spui că nu există o hotărâre mai dinainte a lui Dumnezeu, ești greșit pentru că Biblia nu spune așa. Când spui că ar trebui să fii botezat în nume de „Tată, Fiu și Duh Sfânt,” Ea nu va lumina, pentru că nimeni din Biblie nu a fost botezat vreodată în felul acesta, ci doar în Numele Domnului Isus. Ea nu va lumina, așa că pe undeva există ceva greșit.

Astfel, Urim și Tumim nu i-a răspuns bătrânului Saul și nu a putut avea nici un vis. El se depărtase atât de mult de Dumnezeu încât nu mai putea avea nici măcar un vis. Și știți ce a făcut atunci? S-a dus la o vrăjitoare, la vechiul doctor al diavolului și a întrebat-o: „Poți să ghicești?”

„Da, dar mă tem pentru că Saul a pus să fie omorâți toți vrăjitorii.”

„Te voi ocroti. Vorbește pentru mine și scoală din lumea morților, a celor ce au trecut dincolo de aici, adu-mi duhul profetului Samuel.”

Femeia s-a adâncit în duhul ghicirii, iar când a făcut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis: *„Văd că se ridică o făptură dumnezeiască...”*

Vedeți, ea era păgână, dar a zis: *„Văd o ființă dumnezeiască sculându-se din pământ.”*

„Cum este la chip?”

„Este un bătrân care se scoală și este învelit cu o mantie”, a răspuns ea. El nu s-a schimbat deloc.

„Este Samuel. Adu-l aici, adu-l înaintea mea!”

Acum fiți atenți! Când Samuel a venit înaintea lui Saul, acesta l-a întrebat: „De ce m-ai chemat, pentru că ai devenit un vrăjmaș al lui Dumnezeu!” Vedeți? Nu numai că era tot Samuel, dar era încă profet. Dacă vreți, puteți să mă contraziceți, dar acesta este adevărul. Oricine spune că nu este adevărat, este greșit pentru că așa spune Biblia. El era încă profet pentru că a profetizat și a spus: „Bătălia va fi împotriva ta mâine. Tu și fiii tăi veți cădea în luptă, iar mâine seară pe vremea aceasta, veți fi aici cu mine!” Este adevărat? Da, el era încă profet.

Poate veți zice: „Oh, dar cea care a făcut aceasta a fost o vrăjitoare.”

Bine, eu vă spun de Unul care nu a fost un vrăjitor. Isus i-a luat pe Petru, Iacov și Ioan și i-a dus sus pe muntele schimbării la față, iar acolo Dumnezeu Și-a poziționat Fiul, vedeți, așezarea Fiului. Când s-a întâmplat aceasta, ucenicii au privit în jur și i-au văzut pe Ilie și pe Moise, care vorbeau cu El. Nu stegulețe mici albe zburând în jur, sau noruleți, mai degrabă, zburând în jur. Ei erau oameni și vorbeau. Moise fusese pus într-un mormânt necunoscut, cu opt sute de ani în urmă, iar acum erau acolo amândoi, la fel de vii ca atunci când au trăit, și vorbeau cu Isus înainte ca El să meargă la Calvar. Aleluia!

„Pecetluiți până în ziua răscumpărării noastre!”

Mă voi grăbi pentru că se face deja târziu, iar peste vreo cinci minute aș vrea să începem să ne rugăm pentru bolnavi. Să citim din nou versetul 13 și să-l luăm ca

temelie:

„...în care v-ați încrezut, după ce ați auzit Cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre...”

Gândiți-vă, ce salvare aveau ei? Mă refer la creștinii din Efes. Vă amintiți ce le-a spus Pavel celor din Corint? Ei trebuiau să fie învățați tot timpul și să li se spună: „Dacă vin la voi, unul are o vorbire în limbi, altul are o prorocie, altul un Psalm...” Vedeți, el nu a putut să-i învețe nimic, pentru că ei doreau întotdeauna aceasta, aceea sau cealaltă. Dar efesenii posedau aceleași lucruri, dar la ei totul era pus în ordine. El nu a putut să-i învețe niciodată ceva de felul acesta pe corinteni, pentru că biserica nu era în ordine ca să o învețe. Dar efesenii puteau fi învățați orice cu privire la Cuvântul mântuirii deoarece,

„...după ce ați auzit Cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care este arvuna mântuirii noastre, până... la răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Sale.” Oh!

Ce este Duhul Sfânt? Dacă mai aveți puțină răbdare, aș vrea să citesc încă ceva. Unde am rămas aseară, frate Mike? Unde erau toți bucuroși, în pace și cu o dragoste desăvârșită. Vedeți? De câte ori faceți un pas pe calea aceasta, veniți cu câțiva centimetri mai aproape. Voi aveți o reflectare a Umbrei, dar cât de mult aveți din Duhul Sfânt în voi o arată dragostea pe care o posedați. Dar, oh, voi însetați după ceva!

Oamenii bătrâni, chiar și eu, dorim să fim din nou de cincisprezece sau douăzeci de ani. Oh, ce n-aș da pentru aceasta! La ce mi-ar folosi aceasta, pentru că aș putea avea cincisprezece ani și să mor în seara aceasta. Viața aceasta este nesigură. De unde știi că mama ta mai este în viață când vei ajunge acasă? De unde știi că vei mai ajunge acasă? De unde știi că mâine vei mai fi în viață, chiar dacă ai numai doisprezece ani și ești pe deplin sănătos? Ai putea muri într-un accident sau se

poate întâmpla orice altceva, încât vei muri pur și simplu. Vedeți, totul este nesigur și totuși tânjiți după aceasta. De ce? Pentru că acolo sus este Ceva care te face s-o dorești.

Dacă umblați în Aceasta, voi aveți Viață veșnică. Ce este aceasta? Un avans, o arvună.

Ce sunt banii de avans pe care-i dați pentru ceva? Dacă vin la voi să cumpăr o mașină, vă întreb: „Cât costă mașina aceea?”

„Mașina aceasta costă trei mii de dolari, frate Branham.”

„Cât trebuie să plătesc în avans?”

„Ei bine, ți-o dau pentru cinci sute de dolari.”

„Bine, iată cinci sute de dolari, iar restul ți-i voi da cât pot de repede.” Vedeți, aceasta este arvuna, avansul. Corect?

Să țineți minte, acesta este avansul, este plata dinainte. „...după ce ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit.”

Ce este aceasta? Avansul, Duhul Sfânt făgăduit. Oh, frate, predicatorilor! Dacă aceasta este numai arvuna, ce va fi când vom ajunge Acolo? Ce va fi acolo, când numai arvuna ne face atât de bucuroși? Eu am văzut bărbați de nouăzeci de ani, ridicându-se...

Într-o seară am văzut un predicator bătrân care s-a dus pe platformă. Când l-am

văzut cum mergea, mi-am zis: „Ce ar putea predica bătrânul acesta?”

Era un bătrân de culoare, îmbrăcat cu o mantie veche, iar când a ajuns sus a zis: „Slăvit să fie Domnul!”

Auzindu-l, mi-am zis: „De ce nu-l lasă să vorbească pe unul din predicatorii tineri? Ce-ar putea predica un bătrân ca el?”

Dar el a spus: „Fraților, astăzi i-am ascultat toată ziua pe frați predicând ce a făcut Isus pe pământ, dar eu vă voi spune ce a făcut în cer. Pentru aceasta vă voi vorbi din Iov 38.6-7, un verset care se referă la un timp trecut, cu mult înainte de întemeierea lumii, când stelele dimineții cântau și fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie.” A început de acolo și a spus: „Voi știți că de acolo din urmă a ieșit Ceva.” Astfel, a descris ce s-a întâmplat în cer, a adus-o jos la curcubeu, la cea de-a doua venire. Atunci a fost atins atât de puternic de Duhul Sfânt încât sărea în sus și-n jos strigând: „O, voi nu aveți suficient loc pentru mine ca să predic!” și avea în jur de nouăzeci și cinci de ani, era gârbovit și avea doar câteva fire de păr pe cap. Totuși predica cu putere. Și aceea era doar arvuna. Oh!

Ce va face Duhul Sfânt în plinătate? Oh, iată un loc bun! Lăsați-mă să citesc primul verset din capitolul următor. Pot? Spuneți: „Amin!” („Amin”).

„Pe voi, care erați morți în greșelile voastre, El v-a adus la viață împreună cu Hristos.” (Efeseni 2.1-5).

„Voi ați fost înviați.” Ce înseamnă înviat? „Făcut viu.” Voi ați fost pierduți, dar El v-a salvat și v-a adus la viață, prin arvună. Ce se va întâmpla atunci când veți primi plinătatea? Oh! Nu-i de mirare că după ce a fost dus sus în al treilea cer, Pavel a spus: *„Ochiul nu a văzut; urechea nu a auzit; și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”* (1Corinteni 2.9).

Ce va fi aceea! Voi vorbiți despre o bucurie nespusă și plină de slavă! Pfiu! Aha! Pe voi, care odată ați fost morți în păcat și fărădelegi, El v-a înviat împreună prin umbra umbrei umbrelor. Ce va fi când veniți la umbra umbrei umbrelor în umbră, în umbră, apoi în izvor, izvorul la râu și râul la ocean?

Cum este când sunteți acolo departe în răscumpărare, cu un trup nou-nouț? Voi v-ați întors înapoi un om tânăr, cu totul din nou, sau o femeie tânără și nu vei mai muri niciodată. Atunci veți privi pe pământ și vă veți gândi: „Mă pot bucura de niște struguri sau de o apă rece, dar aici nu mai am nevoie de ea.” Într-o zi va veni Isus, și acest trup îngeresc, această teofanie în care trăiesc... Atunci vom primi un trup proslăvit, care nu vine prin dorință sexuală și nu este născut din femeie, care va fi înviat fără ea. Într-o zi, El va vorbi și cei morți în Hristos se vor trezi, trupul acela în care am trăit odată se va trezi într-un trup proslăvit, iar eu voi umbla, voi vorbi, voi trăi și mă voi bucura (aleluia). Voi trăi prin veacurile care vor veni, prin Isus Hristos Domnul nostru. Pfiu! Acolo ești, frate, aceasta-i Evanghelia!

Aș vrea să mai citesc ceva după care ne vom ruga pentru bolnavi.

„...care este o arvună a moștenirii voastre, spre lauda slavei Lui.

De aceea și eu, de când am auzit despre credința în Domnul Isus care este la voi (am auzit că voi credeți acest lucru, am auzit că într-adevăr credeți în alegerea mai dinainte, în Viață veșnică și salvare, și așa mai departe), și despre dragostea voastră pentru toți sfinții,

Nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, când vă pomenesc în rugăciunile mele.

Și mă rog ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui.” (Efeseni 1.14-18).

El vi se descoperă în continuu, iar voi creșteți din har în har, din putere în putere și din slavă în slavă, să nu cădeți înapoi, ci mergeți înainte. „Nu încetez să mă rog pentru voi... ca El să vă lumineze ochii înțelegerii...”

Hm! Știți, în Biblie spune că voi ați fost orbi și nu ați știut. Dar Pavel ne spune aici: „Mă voi ruga ca ochii înțelegerii voastre...” pentru că voi înțelegeți cu inima. Despre aceasta vorbește el. Voi priviți cu ochiul, dar vedeți cu inima. Voi știți aceasta. Bine.

Versetul 18: „...să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți (Pfiu! Ei spun că Puterea s-a dus, dar ea nu a sosit încă),

și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărire a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui...” Eu doar mă rog ca Dumnezeu să toarne puterea Lui peste voi. Vedeți?

„...pe care a desfășurat-o peste noi, credincioșii în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești.

Mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.”

Oh, oh, oh,! Pentru că... nu, mai bine nu. Desigur, noi putem să luăm tot restul nopții pentru aceasta. ... orice nume care este numit, nu numai în această lume, ci și din lumea care va veni.

Ce Nume va purta fiecare persoană? (Adunarea spune: „Isus”). Tot Cerul este numit Isus. Toată Biserica este numită Isus. Orice lucru este numit Isus, pentru că

acesta este singurul Nume pe care L-a avut Dumnezeu cândva. El este numit IeHoVaH; IeHoVaH-Jireh, Jertfa rânduită de Domnul; IeHoVaH -Rapha, Domnul care te vindecă; IeHoVaH-Manase, hambarul Domnului; El a fost IeHoVaH în diferite ipostaze. El este numit Luceafărul Dimineții. El este numit Tată, Fiu, Duh Sfânt. El este numit Alfa, El este numit Omega. El este numit Început, El este numit Sfârșit. El este numit Vlăstar. Oh, El este numit... El este numit cu tot felul de titluri, dar are un singur Nume.

Despre aceasta a vorbit Matei când El a zis: *„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele... (Nu în mai multe nume, ci în Numele (singular)... Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”*

„Tată” nu este un nume, și nici „Fiu” sau „Duhul Sfânt”. Acestea sunt calitățile sau atributele în care S-a descoperit Dumnezeu, dar El are un singur Nume. Care este Numele Lui?

Îngerul a spus: *„...îi vei pune Numele (Adunarea spune: „**Isus**”), pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”* (Matei 1.21).

Acesta este motivul pentru care Biblia ne spune că toți ucenicii au botezat în Numele acesta. Așa l-a botezat și sfântul Augustin pe regele Angliei, cam la o sută cincizeci de ani de la moartea lui Hristos: în Numele Domnului Isus Hristos.

„...L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești,

mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie, și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.

El l-a pus totul sub picioare și L-a dat Căpetenie peste toate lucrurile Bisericii,

care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.” (v. 21-23).

Acum, dacă trupul meu are putere peste toate lucrurile, înseamnă că eu sunt ceea ce este trupul meu, este adevărat? Acesta sunt eu, așa mă cunoașteți voi. Corect?

Ei bine, și tot ce a fost Dumnezeu a turnat în Hristos, pentru că în El locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii. Corect? Și tot ce era Isus, El a turnat în Biserica Sa pentru că este scris: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, ba veți face altele și mai mari, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12). *„...care este trupul lui, plinătatea celui ce plinește totul în toți.”* (v. 23).

Oh, cât Îl iubesc! Cât Îl iubesc! Cu câteva zile în urmă am citat cartea în care este relatată călătoria pe care am făcut-o în Africa de Sud. Nu am citit-o niciodată înainte. Câți ați citit cartea: „Un profet vizitează Africa de Sud”? Acolo este o fotografie care mi s-a făcut alături de un copil băștinaș. Câți ați văzut-o?

Am auzit de un evanghelist care s-a rugat mai bine de cincisprezece ani pentru bolnavi, dar spunea: „În viața mea nu am văzut nici măcar o minune. Am văzut cum oamenii au fost vindecați de dureri de cap sau de burtă, dar niciodată nu am văzut o minune, ceva creat...”

Atunci m-am gândit că ar fi fost bine dacă acel bărbat ar fi fost prezent în Africa să vadă piciorul băiatului indian care era cam așa de mare (fratele Branham arată), în timp ce celălalt era normal. Pantoful era cu paisprezece țoli mai înalt decât celălalt, iar pe dedesubt avea o tablă de oțel. Pantoful era așezat pe două suporturi lungi și când l-au adus la mine, băiatul a venit sprijinindu-se în cârje. El și-a dat jos pantoful și am putut să-i văd piciorul deformat.

Oamenii prezenți erau mahomedani și cred că vă mai amintiți ce v-am citit duminica trecută cu privire la ceea ce au scris ziarurile din Africa despre ceea ce s-a petrecut acolo. Ne-au fost trimise de frații de acolo prin fratele Stricker, misionarul

nostru care tocmai s-a întors. Aici este un articol despre Billy Graham, care a fost împins în mare de către un mahomedan. Ce se întâmplă? Misionarii părăsesc câmpul. Nu mai are rost să lupte pentru că sunt biruiți.

Eu îl iubesc pe Billy Graham și cred că este un bărbat al lui Dumnezeu, dar în situația aceasta ar fi trebuit să pășească în față și să zică: „Stați puțin...” Cred că dacă bapțiștii aceia încrezuți l-ar fi lăsat s-o facă, el nu ar fi dat înapoi. Da, el ar fi trebuit să spună: „Așteptați puțin. Eu sunt un predicator al Evangheliei. Voi credeți Vechiul Testament, dar spuneți că Isus a fost doar un Om, de aceea vă provoc la o discuție. Eu sunt doctor în divinitate și vă provoc să vă adunați ca să vă dovedesc că Isus este Hristosul. Când vine vorba de vindecarea divină, eu nu posed darul acesta, dar între noi sunt frați care îl au. Dacă vreți să-i chemați pe acești bărbați, pot să-l chem pe Oral Roberts sau pe altcineva, și atunci veți vedea că creștinismul nu este ceea ce credeți voi.”

Eu cred că diavolul are dreptul să vă provoace, dar Billy ar fi trebuit să-l facă pe acel mahomedan să se simtă o neghină mică. El putea să-l ia biblic și să citească Isaia 9.6 apoi să-l întrebe: „Despre cine vorbea Isaia aici?” *„Căci un Copil ni s-a dat, un Fiu ni s-a născut...”* Despre cine vorbește profetul aici? Cine a fost acest Profet, acest Mesia care trebuia să vină? Cine era acest Profet? Cine era acest Mesia care trebuia să vină? Arătați-mi unde s-a arătat El în Mahomed. Biblia spune că *„El a fost rănit pentru fărădelegile noastre și lovit pentru păcatele noastre, iar pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El și, prin rănila Lui am fost vindecați.”* Arătați-mi, când a suferit Mahomed aceasta? Când a strigat el: *„Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”* Când i-au fost străpunse mâinile și picioarele, și așa mai departe? Arătați-mi aceste lucruri în testamentul lui Mahomed. Oh, Billy ar fi trebuit să-i dea o asemenea lecție, acelui mahomedan, încât să nu mai știe unde este.

Citind acele lucruri, inima mea s-a întristat, dar ziarul arată și partea cealaltă, ceea ce mi-a făcut inima să tresalte. Acolo scria: „Billy a trebuit să se recunoască învins, dar cum mai pot spune mahomedanii că creștinismul este greșit, după serviciile ținute de reverendul William Branham în Africa de Sud? Prin puterea lui Dumnezeu, minunile s-au ținut lanț, unele după altele, ceea ce a făcut ca zeci de

mii de mahomedani să cadă cu fețele la pământ și să-și predea viețile lui Isus Hristos.” Absolut. Ei știu aceasta. Acei fundamentalisti știu despre ea. Să nu-mi spuneți că nu știu.

Într-o zi, la Isus a venit cineva și i-a zis: „Rabi”, știți acela era un fariseu. *Știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu, pentru că nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu El, dar nu avem voie s-o recunoaștem deschis pentru că dacă facem aceasta suntem dați afară din biserică și ne pierdem prestigiul în fața oamenilor.”* Vedeți?

Băiatul mahomedan a stat acolo, iar acolo este fotografia lui. Camera foto nu ia o minciună. El stătea acolo cu un picior care era cu paisprezece coți mai scurt decât celălalt și încălțat cu un pantof de fier. L-am întrebat:

„Vorbești engleza?”

„Nu, domnule”, a răspuns el prin translator.

„De cât timp ești așa?”

„De la naștere”, a tradus translatorul.

„Poți să-ți miști piciorul?”

„Nu, domnule.”

„Crezi în Isus Hristos?”

„Eu sunt mahomedan.”

„Dacă te va vindeca, Îl vei primi pe Isus Hristos ca Mântuitor personal?”

„Da, dacă mă vindecă, Îl voi primi pe Isus Hristos ca Salvatorul meu.”

„Dacă piciorul bolnav se va face bine, Îl vei crede?”

„Da”.

Atunci am zis: „O, Dumnezeule, ce vei face, pentru că a răspuns corect la toate întrebările?” Am stat câteva clipe și am așteptat să văd ce va face El. Imediat a venit vedenia și l-am văzut pe băiat mergând în jur sănătos.

Atunci m-am întors spre mulțime și am întrebat:

„Mahomedanilor, câți din voi Îl veți primi pe Isus Hristos, pentru că aici stă un băiat mahomedan. Priviți-l și voi, medicilor! Voi știți în ce stare este și ce ați spus cu privire la el.” Apoi l-am privit pe băiat și i-am zis:

„Vino aici, fiule!”

L-au adus la mine iar eu am spus:

„Priviți-l! Piciorul este cu paisprezece coți mai scurt, dar Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, poate să-l vindece. Mahomedanilor, veți crede în El? Îl veți primi ca Mântuitor personal?”

Mii și mii de negri au ridicat mâinile. „Ei bine, Doamne, este timpul.” Am zis: „Tată ceresc, dacă mi-ai dat răspuns cândva, fă-o acum, Te rog, pentru proslăvirea Numelui Tău, căci Te rog să-l vindeci pe băiatul acesta.”

„M-am întors spre băiat și i-am spus: „Scoate-ți pantoful!” Translatorul m-a privit nedumerit. „Scoate-ți pantoful.” El și-a desfăcut șiretul. Eu văzusem deja în vedenie ce se va întâmpla. Astfel, când l-a dat jos și a pornit spre mine avea ambele picioare normale.

„Vrei să te plimbi puțin?” A început să se plimbe în jur, râzând și plângând de bucurie. Apoi a zis: „O, Alah, Alah!” dar eu l-am corectat: „O, Isus, Isus!” și el a repetat: „O, Isus, Isus!”

„Există întrebări?”, am întrebat eu.

Câți îl cunosc pe fratele Julius Stadskev? El a fost în biserica de aici, iar acum este plecat în Germania. El mi-a zis: „Un moment, frate Branham. Vreau să aduc un aparat de fotografiat. Pot să fac o fotografie?” Astfel, a pus pantoful lângă băiat și l-a fotografiat cu ambele picioare normale și drepte.

Eu am privit spre mulțime și am întrebat:

„Câți dintre voi, mahomedanii, îl vor refuza pe Mahomed ca profet și-L primesc pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ca Mântuitor personal?”

Zece mii de mâini s-au ridicat în aer. Aleluia!

Mulți vor să țină ascunse aceste lucruri pentru că ne numesc holly-rollers, dar Dumnezeu Se mișcă și Își poziționează Biserica în starea hotărâtă mai dinainte,

făcând cu mult mai mult decât Îl rugăm sau putem gândi noi. El este și în seara acesta același Dumnezeu care a fost întotdeauna.

Prieteni, dați-mi voie să vă mai spun ceva: dragii mei, de aici din această țară, și ceilalți din țările unde vor merge benzile peste mări și oriunde sunteți, să nu vă temeți. Totul este în ordine. Totul este în ordine pentru că Dumnezeu Tatăl a știut încă înainte de întemeierea lumii tot ce se va întâmpla. Totul lucrează împreună în mod desăvârșit. Îl iubiți? Păstrați-vă inimile drepte!

Voi, oamenii bătrâni și tineri, voi mamelor și voi toți, gândiți-vă că dacă suflarea părăsește trupul acesta, dacă vedeți că pruncul vostru de cinci sau opt zile moare, să credeți că-l veți vedea din nou într-o zi, dar acolo va fi un tânăr sau o tânără frumoasă și la fel veți fi voi. Bătrânul gârbovit, care abia mai vede pe unde merge, la revedere va fi un tânăr de douăzeci de ani, adică în splendoarea tinereții, și va rămâne așa pentru totdeauna. Tu îl vei putea atinge și vei da mâna cu el. Poți să te arunci în brațele lui, dar el nu va fi un băiețel, ci va fi un frate. Oh, vai! Atunci va fi mai mult decât acum când este soțul tău! Spui că atunci l-ai iubit? Sigur că l-ai iubit dar aceasta este o dragoste firească „fileo”, însă acolo va fi dragostea dumnezeiască „agapao”. Așteptați până când veți fi cuprinși de dragostea divină și atunci veți vedea cum este. Dragostea de aici este numai o grămadă veche de gunoi, nu este bună, nu este nimic din Acea.

Dacă doriți să vă vorbesc și despre capitolele următoare și dacă va fi și voia Domnului, o voi face dar acum am nevoie de puțină odihnă. În curând voi pleca în Chatauqua, dar acolo nu voi putea vorbi despre lucrurile acestea pentru că vor fi prezenți oameni de toate credințele. Aici pot vorbi tot ce cred pentru că este tabernacolul meu. Eu cred că oamenii aceia sunt salvați. Oh, cât este de bine să știi încotro mergi! Cât este de bine să știi ce faci și să nu te poticnești niciodată! Să stăm sus în Lumină, să umblăm în Lumină, să știm pe ce cale suntem conduși. Acesta-i adevărul. Domnul să fie cu voi.

Domnul să fie cu noi, iar dacă mai este cineva care nu și-a ocupat poziția, să se grăbească s-o facă. Soră, poate ești doar o casnică și zici: „Frate Branham, toată

viața mea eu nu am făcut nimic pentru El deoarece nu sunt predicator.” Ei bine, poate Dumnezeu te-a adus aici, ți-a dat o familie și ai crescut copii. Apoi din această familie s-a ridicat o altă familie cu copii, din care s-ar putea ca unul să fie un predicator care va aduce milioane de suflete la Hristos. Vezi? Tu ești aici pentru un scop. Ai știut că El te-a pus aici cu un scop?

Poate zici: „Toată viața am făcut un singur lucru: am lucrat pământul iar seara, când veneam de la câmp, aveam o singură grijă: ce să dau de mâncare la copii. Eu mi-am privit sărmanii copilași fără încălțăminte. Noi am fost săraci și aveam doar o căruță veche cu care ne duceam duminica la biserică.” Nu te îngrijora, frate! lubește-L pe Domnul în continuare, pentru că El are un scop cu tine. Rămâi așa cum ești și du-te drept înainte. Poate nu ai ținut niciodată o predică, dar poți fi bunicul cuiva care o face.

Știați că Dumnezeu a socotit că Levi a plătit zeciuială pe când era încă în coapsele lui Avraam? Câți ați știut că Dumnezeu i-a socotit acest lucru atunci când Avraam s-a întâlnit cu Melhisedec? Avraam l-a născut pe Isaac, Isaac l-a născut pe Iacov, Iacov l-a născut pe Levi, ceea ce înseamnă că era tatăl, bunicul și străbunicul. Când era în Avraam, Levi era sămânța străbunicului său, iar Biblia spune că i s-a socotit că a plătit zeciuială lui Melhisedec. Vai, vai, vai, vai!

Când am fost în Anglia, s-a convertit un englez mic și neînsemnat care a început să strige: „Oh, cât sunt de fericit! Oh, cât sunt de fericit!”

Da, și eu sunt foarte fericit fiindcă știu că acesta este Adevărul. Gândiți-vă la ceea ce v-am spus. Nu știu dacă a fost vedenie sau am fost răpit în Duhul, dar știu că într-o zi voi ajunge Acolo. Ceea ce am văzut în locul acela era la fel de real ca fratele Neville care stă aici și-l pot atinge cu mâna.

Prieteni, eu am putut să-i văd pe oamenii aceia și să vorbesc cu ei. Printre ei era și prima mea soție, dar ea nu mi-a zis: „Soțul meu”, ci mi-a zis: „Fratele meu iubit!”

Acolo era și o fată cu care noi am fost prieteni mulți ani și pe care cred că ați cunoscut-o și unii dintre voi. Mă refer la Alice Lewis din Utica, o fată bună și credincioasă. Ea s-a căsătorit dar a murit la nașterea primului copil. Fusese căsătorită cu un băiat bun, creștin. Am fost prieteni de când avea optsprezece ani și pot spune că era o adevărată fiică de Dumnezeu. Pe vremea aceea eu eram un păcătos, dar soțul ei era un creștin născut din nou, un bărbat adevărat. Când am citit în ziar că a murit, am alergat la Institutul de Pompe Funebre și am întrebat:

„Este aici o femeie numită Emmerke?”

Apoi am intrat înăuntru, m-am așezat lângă sicriul ei și m-am gândit: „Alice, noi doi am apucat pe drumuri diferite... Îmi amintesc vremea când mergeam amândoi pe malul râului, ne așezam și ascultam muzică. Ce domnișoară erai! Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru viața ta sfântă. Odihnește-te în pacea lui Dumnezeu, sora mea dragă.”

În viziunea pe care v-am povestit-o, ea a venit în fugă la mine, m-a îmbrățișat și mi-a zis: „Fratele meu binecuvântat!”

Oh, frate și soră, ceea ce am văzut acolo m-a schimbat total. Nu voi putea uita niciodată. Ea era atât de reală! Totul era la fel de real cum stau în fața voastră și vă privesc. Acesta este motivul pentru care nu mă mai tem de nimic, nici chiar de moarte.

Dorința mea este să-l văd pe fiul meu Iosif, mare; să-l văd predicând pe platformă plin de Duhul Sfânt. Eu cred că el va fi un profet. Amintiți-vă că v-am vorbit despre el cu șase ani înainte de a se naște, iar odată, în timp ce binecuvântam copilașii la altar, am spus fără să știu ce zic: „Iosif, tu ești un profet!”

Zilele trecute, în timp ce stăteam în curte, el a venit la mine și m-a întrebat:

„Tati, Isus a avut o mână ca a ta?”

„Da, fiule, dar de ce mă întrebi?”

El a zis: „Stăteam și o așteptam pe Sara la școală, iar când am privit în sus am văzut că peste mine stătea întinsă o mână ca a ta. Avea o mânecă albă, iar după un timp s-a ridicat în sus. Era mâna lui Isus?”

M-am uitat la soția mea, iar ea s-a uitat la mine. Apoi i-am pus mai multe întrebări și am înțeles că avusese o vedenie. Sper că dacă Isus zăbovește, voi trăi să-l văd căsătorit. Eu sunt un om bătrân, cu perciuni cărunți atârând pe gâtul meu, și dacă pot, vreau să mai trimit încă două sau trei milioane de suflete la Hristos. Hotărârea mea este să predic Evanghelia în orice colț al pământului. Da, domnule. Ajută-mă, Dumnezeule, și o voi face. Când pot vedea timpul acela venind, frate Mike.

Uneori o privesc pe soția mea, Meda, și văd că și ea îmbătrânește. Noi am ajuns bătrâni.

Eu îi sunt foarte mulțumitor pentru Rebeca. Învățătorul ei de muzică mi-a spus serile trecute: „Doamne, dacă o ține așa, frate Branham, este greu să spun ce va face.” Vedeți, ea merge înainte în muzică. Pe Sara aș vrea s-o văd la orgă iar pe Rebeca la pian, în timp ce pe Iosif doresc să-l văd la amvon.

Oh, pot să-mi imaginez cum va fi! Eu și soția mea vom veni înăuntru bătrâni, sprijinindu-ne în baston, dar vom privi plini de bucurie la fiul nostru care va predica aceeași Evanghelie, plin de Duhul Sfânt. Aș vrea să-i dau această Carte veche și să-i spun: „Fiule, Cartea aceasta este a ta! Predică fiecare Cuvânt din Ea, exact așa cum este scris, pentru că dacă vei face așa, tatăl tău te va revedea pe malul celălalt.” Apoi aș vrea s-o iau pe soția mea în brațe și să trecem Râul împreună.

Până atunci, ajută-mă să rămân pe câmpul Evangheliei, Dumnezeule! Îngăduie-mi aceasta, Te rog! Nu mă interesează cât mă va costa aceasta, ajută-mă să rămân credincios Cuvântului Tău adevărat astfel încât atunci când va veni ziua aceea, când voi trece dincolo, să pot spune: „la te uită! Oh, ești aici, prietenul meu iubit și tu, soră draga!”

Voi predicatorilor tineri, duceți-vă pe câmpul misiunii, dar rămâneți în armura Cuvântului! Nu stați degeaba ci duceți-vă și câștigați suflete pentru El. Mergeți înainte! Nu stați pe loc!

Îmi amintesc că aveam vârsta predicatorului de acolo; poate eram chiar mai tânăr decât el, când am pus piatra de temelie.

Aveam cam douăzeci de ani și-mi amintesc că aveam un pulover albastru și pantaloni de culoare deschisă. Am pus piatra unghiulară cu aproximativ treizeci și unu de ani în urmă. Pe atunci eram doar un băiat tânăr, dar nu am făcut nici un compromis și nu am cedat nici măcar un singur Cuvânt, ci am ținut totul așa cum este scris în Biblie. Când am pus acea piatră de temelie, mi-am scris mărturia și am pus-o în ea. Fie ca această mărturie să fie scrisă pe filele veșnice din cerul lui Dumnezeu, pentru că dorința mea este să îi rămân credincios până la sfârșit.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune, pentru că am încheiat capitolul acesta minunat din Cartea efesenilor, deși nu am reușit să spun totul despre el.

Ar trebui să primiți și capitolul următor, în care El continuă să-Și pună Biserica în locul hotărât mai dinainte. Dacă Domnul mă va ajuta, într-o zi când voi reveni voi aduce și mesajul acesta. Acum am însă nevoie de puțină liniște înainte de-a începe adunările de la Chatauqua, de unde voi merge la Oklahoma.

- Amin -